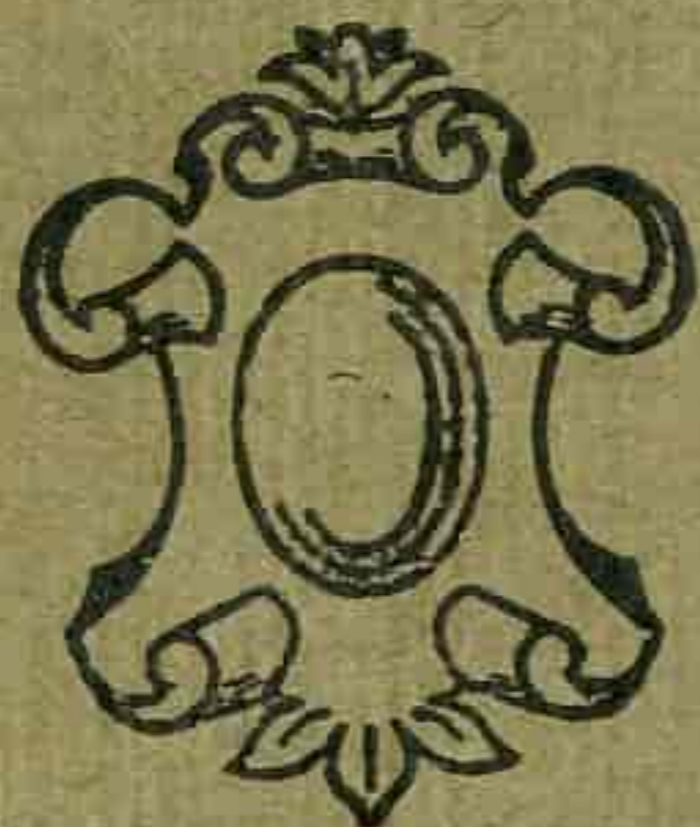
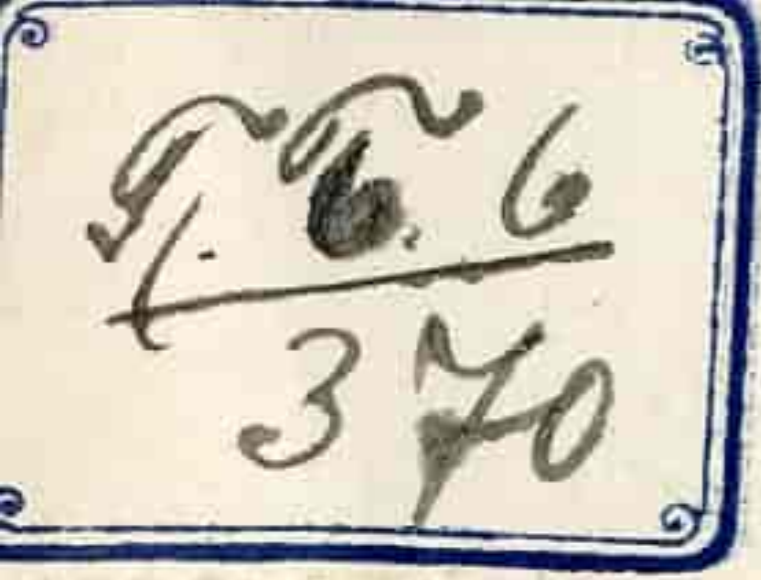

Д.Б.Б
370

**СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ
ПО ЈОВАНУ**

125 21615191

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И. Бр. 45378

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ

ПО ЈОВАНУ

превели

ВОЈИСЛАВ М. ПЕТРОВИЋ

и

FREDERICK W. KINGSTON.

Издање :

CENTRAL TRANSLATIONS INSTITUTE, LTD.

812, Salisbury House,
London, E.C.2.

1927.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО ЈОВАНУ.

ГЛАВА 1.

1 У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога,
2 и Реч беше Бог. Иста беше у почетку у
3 Бога. Све је кроз Њу постало, и без Ње
4 ништа није постало што је постало. У Њој
5 беше живот, и живот беше видело људима.
6 И видело се светли у тами, и тама га не
7 схвати. Беше човек послан од Бога, по
8 имену Јован. Овај дође за сведочанство,
9 да би сведочио о Виделу, да би сви веровали
10 кроз Њега. Он не беше видело, него да би
11 сведочио о Виделу. Истинито Видело беше
12 Оно Које, долазећи на свет, обасјава сва-
13 кога човека. На свету беше, и свет кроз
14 Њега поста, и свет Га не позна. К својима
15 дође и своји Га не примише. А сви који Га
16 примише њима даде власт да буду деца
17 Божја, оној која верују у име Његово : која
18 су се родила, не од крви ни од воље плотске
19 ни од воље мужевске, него од Бога. И Реч
20 постаде пѹт, и чадороваше међу нама (и ми
21 смо гледали славу Њену, славу као Једино-
22 роднога од Оца) пуна благодати и истине.
23 Јован сведочи о Њему и викао је, говорећи :
24 Овај беше за Кога рекох: Који за мном
25 долази испред мене је, јер пре мене беше;
26 јер смо из пуности Његове ми сви примили
27 и благодат за благодаћу. Јер закон беше
28 дат од Мојсија; благодат и истина опстоје

18 преко Исуса Христа. Бога нико никад није видео ; јединородни Син, Који је у наручју Очевом, Он *Га* је обзнанио.

19 А ово је сведочанство Јованово, кад послаше Јевреји из Јерусалима свештенике и Левите да га запитају : ко си ти ? И он призна и не порече, него призна : ја нисам Христос. И они га запиташе : шта дакле ? Јеси ли ти Илија ? А он каже : нисам. Јеси ли ти Онај Пророк ? И одговори : не. С тога му они рекоше : ко си ? да можемо дати одговор онима што нас послаше. Шта кажеш о себи самом ? Рече : ја *сам* глас онога што вапије у пустињи : исправите пут Господњи, као што каза Исаија пророк. А они бејашу изаслани од фарисеја. И запиташе га и рекоше : за што дакле кршћаваш, ако ниси ти Христос, ни Илија ни Онај Пророк ? Одговори им Јован, говорећи : ја кршћавам водом, а посреди вас стоји *Неко* Кога ви не познајете ; Онај што долази за мном, Коме ја нисам достојан одрешити ремен на сандали Његовој. Ово бѝ у Бетанији, преко Јордана, где Јован кршћаваше.

29 Сутрадан види он Исуса где долази к Њему, и каже : гле, Јагње Божје, Које односи грех света ! Ово је Онај о Коме ја рекох : за мном долази Човек Који је испред мене, јер пре мене беше. И ја *Га* не познавах ; него

да би Он био обзнањен Израиљу, ради тога
32 сам ја дошао, крстећи водом. И сведочи
Јован, говорећи : видех Духа где силази
33 као голуб с неба и борављаше на Њему. И
ја Га не познавах ; него Онај Који ме посла
да крстим водом Он ми рече : на кога будеш
видео да силази Дух и борави на Њему, То
34 је Онај Који крсти Духом светим. И ја сам
видео и сведочио да је Овај Син Божји.

35 Опет сутрадан стајаше Јован и двојица од
36 ученика његових ; и, угледавши Исуса где
37 иде, каже : гле, Јагње Божје ! И чуше га
оба ученика кад говораше, и отидоше за
38 Исусом. А Исус, обазревши се и видевши
их где иду за Њим, рече им : шта тражите ?
И они Му рекоше : Раби, (које, протумачено,
39 значи : Учитељу), где станујеш ? Каже им :
дођите и видете ! И тако отидоше и видеше
где становаше ; и боравише у Њега онај дан.
40 Бејаше то око десетого сахата. Један од
двојице који чуше од Јована и иђаху за Њим
41 бејаше Андрија, брат Симона Петра. Он
нађе најпре својега рођенога брата Симона,
и каже му : ми смо нашли Месију, (које,
41 протумачено, значи : Христоса). И доведе
га к Исусу. Исус, погледавши нањ, рече :
ти си Симон, син Јонин ; ти ћеш се звати
Кефас, (које, протумачено, значи : камен).

43 Сутрадан захте изићи у Галилеју, и Исус
44 налази Филипа, и каже му : хајде за Мном ! А

Филип беше из Бетсаиде, из града Андријна
 45 и Петрова. Филип налази Натанаила, и
 каже му : нашли смо Онога о Коме писа
 Мојсије у закону, и пророци, Исуса, сина
 46 Јосифова, Који је из Назарета. И рече му
 Натанаило : из Назарета може ли бити што
 добро ? Каже му Филип : дођи и види!
 47 Исус виде Натанаила где долази к Њему,
 и каже о њему : ево доиста Израиљца
 48 у коме нема лукавства ! Каже Му На-
 танаило : откуда ме познајеш ? Одговори
 Исус и рече : пре него те позва Филип, кад
 49 ти беше под смоквом, видех те. Одговори
 Му Натанаило : Раби, Ти си Син Божји, Ти
 50 си Цар Израиљев. Одговори му Исус и рече:
 што ти казах да те видех под смоквом, за то
 ли верујеш ? Видећеш веће ствари од ових.
 51 И каже му : заиста, заиста вам кажем :
 посада ћете видети небо отворено, и анђеле
 Божје где узилазе и силазе на Сина чове-
 чејега.

ГЛАВА 2.

1 И у трећи дан беше свадба у Кани Гали-
 2 лејској, и мати Исусова бејаше онде. А
 позвани бејашу на свадбу и Исус и ученици
 3 Његови. И, кад неста вина, каже мати
 4 Исусова Њему : немају вина. Исус јој каже:
 што је Мени до тебе, жено ? Још није дошао
 5 Мој час. Каже мати Његова слугама : што-

6 год вам рече учините! А онде бејаху
шест камених судова за воду, постављени
по обичају Јеврејског чишћења, који хва-
7 таху по два или по три ведра. Каже им
Исус: напуните судове водом! И напу-
8 нише их до врха. И каже им: захватите
9 сад и носите куму. И однесоше. А кад кум
беше окусио воду која беше постала вино,
(и не знађаше откуда је, али знађаху слуге
10 које су захватиле воду), зове кум женика,
и каже му: сваки човек најпре добро вино
износи, а кад се понапију, онда лошије;
11 а ти си чувао добро вино до сада. Овај
почетак знамења учини Исус у Кани Гали-
лејској, и показа славу Своју; и ученици
Његови вероваше у Њега.

12 По том сиђе у Капернаум, Он и мати
Његова, и браћа Његова и ученици Његови;
и онде борављаше не много дана.

13 А близу беше пасха Јеврејска, и узиђе
14 Исус у Јерусалим. И нађе у храму оне
што продаваху волове и овце и голубе, и
15 мењаче новца, седећи; и, начинивши бич
од узица, изгна све из храма, и овце и во-
лове; и мењачима просу новце и столове
16 испремета; и рече онима што продаваху
голубе: носите то одавде; не чините од
17 дома Оца Мојега дом за робу! Ученици се
Његови опоменуше да је писано: ревност
18 куће Твоје прождире Ме. Јевреји Му пак

одговорише и рекоше : какво нам знамење
 19 показујеш да то можеш чинити ? Исус им
 одговори и рече : развалите овај храм, и за
 20 три дана ћу га подигнути. Јевреји пак ре-
 коше : четрдесет и шест година је грађен
 овај храм, и Ти ли ћеш га за три дана поди-
 21 гнути ? Но Он говораше о храму тела Сво-
 22 јега. А кад б'и васкрснут из мртвих, опомен-
 нуше се ученици Његови да ово бејаше ка-
 зао, и вероваше писму и речи коју беше
 Исус говорио.

23 А кад беше у Јерусалиму на празник
 пасхе, многи вероваше у име Његово, гледа-
 24 јући знамења Његова која чињаше. Сâм им
 се пак Исус не повераваше, јер познаваше
 25 све људе, те Му није било потребно да ма ко
 сведочи о човеку, јер Сам знађаше шта беше
 у човеку.

ГЛАВА 3.

1 Беше пак човек међу фариесејима, по имену
 2 Никодим, кнез Јудејски. Овај дође к Њему
 ноћу и рече Му : Раби, знамо да си Ти Учи-
 тељ од Бога дошао ; јер нико не може тво-
 рити ова знамења која Ти твориш, ако није
 3 Бог с њим. Одговори му Исус и рече : заи-
 ста, заиста ти кажем : осим ако се ко наново
 не роди, не може видети царство Божје.
 4 Каже њему Никодим: како се може човек
 родити кад је стар ? еда ли може по други

пут ући у утробу матере своје и родити се ?
5 Одговори Исус : заиста, заиста ти кажем :
осим ако се ко не роди из воде и Духа,
6 не може ући у царство Божје. Оно што је
рођено од пўти, пўт је ; и оно што је рођено
7 од Духа, дух је. Не чуди се што ти рекох :
8 требало вам је да се наново родите. Ветар
дува где хоће, и глас његов чујеш, а не знаш
откуда долази и куда иде : тако је сваки ко-
9 ји је рођен од Духа. Никодим одговори и рече
10 Њему : како може то бити ? Исус му одго-
вори и рече : ти си учитељ Израиљев, и то ли
11 не знаш ? Заиста, заиста ти кажем : ми гово-
римо што знамо, и сведочимо о ономе што
смо видели, и сведочанство наше не примате.
12 Ако сам вам казао земаљско па не верујете,
како ћете веровати ако вам кажем небеско ?
13 И нико се није попео на небо осим Који сиђе
14 с неба, Син човечији Који је на небу. И као
што Мојсије подиже змију у пустињи, тако
15 мора Син човечији да буде подигнут. Да
сваки који верује у Њега не погине, него да
има живот вечни.
16 Јер Бог тако љубљаше свет да даде и Сина
Својега јединороднога, да који год у Њега
верује не погине, него да има живот вечни.
17 Јер Бог није послао Сина Својега на свет
да суди свету, него да свет буде спасен кроз
18 Њега. Који у Њега верује, не суди му се ;
а који не верује, већ му је суђено, јер није

- веровао у име јединороднога Сина Божјега.
19 А ово је суд што је видело дошло на свет,
и људи љубише већма таму него видело
20 јер њихова дела бејаху зла. Јер сваки који
чини зло мрзи на видело, и не долази к
виделу, да не буду обличена дела његова.
21 А ко истину твори к виделу долази, еда би
била обелодањена дела његова : да су у Богу
учињена.
- 22 А по том дођоше Исус и ученици Његови у
Јудејску земљу ; и онде борављаше с њима и
23 кршћаваше. А и Јован кршћаваше у Енону,
близу Салима, јер онде беше много воде ;
24 и долажаху те се кршћаваху. Јер још не
25 беше Јован бачен у тамницу. Тада пак на-
стаде распра међу ученицима Јовановим и
26 једним Јеврејином око очишћења. И дођоше
к Јовану и рекоше му : раби, Онај што
беше с тобом преко Јордана, о Коме си све-
дочио, ево Он кршћава, и сви долазе к Њему.
27 Јован одговори и рече : не може човек
ништа примити ако му не буде дано с неба.
28 Ви сами мени сведочите да рекох : нисам
ја Христос, него да сам послан пред Њим.
29 Ко има невесту женик је ; а пријатељ жени-
ков који стоји и чује га, у срцу се радује
гласу женикову. Ова је дакле радост моја
30 испуњена. Он мора да расте, а ја да се
умањујем.
- 31 Који одозго долази над свима је ; који је

са земље од земље је, и говори *као* из земље ;
32 Који долази с неба над свима је. Што је
видео и чуо оно сведочи ; и сведочанство
33 Његово нико не прима. Који је примио
Његово сведочанство, својим је печатом по-
34 тврдио да је Бог истинит. Јер Кога је Бог
послао Божје речи говори : јер Бог не даје
35 Духа на меру. Отац љуби Сина, и све је дао
36 у руке Његове. Ко верује у Сина има жи-
вот вечан, а ко се не покорава Сину неће
видети живот, него гњев Божји борави на
њему.

ГЛАВА 4.

1 Кад дакле Господ разуме да су чули
фарисеји да Исус више ученика твори и
2 кршћава него Јован (Исус пак Сâмнекршћа-
3 ваше него ученици Његови), остави Јудеју и
4 отиде опет у Галилеју. А ваљало Му је
5 проћи кроз Самарију. Он дакле дође у
град Самаријски који се зове Сихар, близу
земље коју Јаков даде Јосифу, сину својему.
6 А онде беше извор Јаковљев ; Исус дакле,
уморан од пута, сеђаше тако на извору. Беше
7 то око шестого сахата. Дође жена из
Самарије да захвати воде. Каже јој Исус :
8 дај Ми да пијем! Јер ученици Његови
9 бејаху отишли у град да купе хране. Онда
Му каже жена Самарјанка : како Ти, Је-
врејин будући, иштеш од мене, жене Самар-

јанке, да пијеш? Јер Јевреји немају посла
10 са Самарјанима. Одговри јој Исус и рече:
кад би ти познавала дар Божји, и Ко је Тај
Који ти каже: дај Ми да пијем, ти би од
Њега искала, и Он би ти дао воду живу.
11 Каже Му жена: Господине, ни ведро
немаш да захватиш, а студенац је дубок;
12 откуда дакле имаш воду живу? Еда ли си
ти већи од нашега оца Јакова, који нам
даде овај студенац, и он сâм из њега пи-
јаше и синови његови и стока његова?
13 Одговори јој Исус и рече: сваки ко пије од
14 ове воде опет ће ожеднети; а когод пије од
воде коју ћу му Ја дати неће ожеднети ни-
кад до века, него вода што ћу му Ја дати
постаће у њему извор воде која шикља на
15 више у живот вечни. Каже Му жена:
Господине, дај ми ту воду да не жедним,
16 нити да долазим овамо да захватам. Каже
јој Исус: иди зовни мужа својега, па дођи
17 овамо! Одговори жена и рече: немам мужа.
18 Каже јој Исус: добро си рекла: немам
мужа, јер си пет мужева имала, и сад кога
имаш није ти муж; то си право говорила.
19 Каже Му жена: Господине, видим да си
20 ти пророк. Оци су се наши клањали на
овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму
21 место где се треба клањати. Каже јој Исус:
жено, веруј Ми да долази час кад се нећете
ни на овој гори ни у Јерусалиму клањати

- 22 Оцу. Ви се клањате не знате чему, ми знамо
чему се клањамо : јер је спасење од Јевреја.
- 23 Али долази час, и сад је, кад ће се прави
поклоници клањати Оцу у Духу и истини,
- 24 јер Отац и тражи Себи таквих поклоника. Бог
је Дух ; и који Му се клањају, у Духу и
- 25 истини треба да се клањају. Каже Му
жена : знам да долази Месија Који се зо-
ве Христос ; кад Он дође објавиће нам све.
- 26 Каже јој Исус : Ја сам Тај Који с тобом
говорим.
- 27 У то дођоше ученици Његови и чуђаху се
где Он говораше са женом ; ипак ни један
не рече : шта тражиш ? или : шта гово-
- 28 риш с њом ? И тако жена остави своју те-
- 29 стију и отиде у град, и каже људима : ходи-
те видите Човека Који ми Каза све што сам
- 30 икад учинила ; да није Он Христос ? Изи-
- 31 ђоше из града и дођоше к Њему. Ученици
Га Његови мољаху, међутим, говорећи :
- 32 Раби, једи ! А Он им рече : Ја имам да
- 33 једем храну коју ви не знате. ; Тада уче-
ници говораху међу собом : је ли Му когод
- 34 донео да једе ? Исус им каже : јело је Моје
да учиним вољу Онога Који Ме је послао,
- 35 и да свршим Његов посао. Не кажете ли ви
да су још четири месеца па жетва приспева ?
Ето, велим вам, подигните очи своје и
погледајте њиве, јер су већ беле за жетву.
- 36 Који жње прима плату и сабира род у

жизнот вечни, да се радују заједно и који сеје
37 и који жње. Јер је у томе истинита беседа :
38 један је који сеје а други који жње. Ја сам
вас послао да жњете оно на чему нисте
радили, други су радили, а ви сте у њихов
труд ушли.

39 И из града онога многи од Самарјана веро-
ваше у Њега због речи оне жене која све-
дочаше : каза ми све што сам икад учинила.
40 Кад дакле дођоше Самарајани к Њему,
мољаху Га да би боравио код њих, и онде
41 борављаше два дана. И много их више верова
услед Његове беседе.

42 А жени рекоше : не верујемо више услед
твоје беседе, јер смо Га сами чули и знамо
да је Овај доиста Спаситељ света.

43 А после та два дана изиђе оданде и отиде
44 у Галилеју, јер Сам Исус сведочаше да
45 пророк у својој постојбини нема части. Кад
дакле дође у Галилеју, примише Га Гали-
лејци, пошто бејашу видели све што Он
бејаше учинио у Јерусалиму о празнику,
јер и они идоше на празник.

46 Дође Он дакле опет у Кану Галилејску,
где претвори воду у вино. И бејаше у Капер-
науму неки дворски племић чији син бе-
47 јаше болестан. Овај, чувши да Исус бејаше
дошао из Јудеје у Галилеју, оде к Њему и
замоли Га да сиђе и да му излечи сина, јер
48 беше на умору. С тога му Исус рече : ако

не видите знамења и чудеса, никако нећете
 49 веровати. Каже Му дворски племић : Госпо-
 50 дине, сиђи док није умрло дете моје! Каже
 51 му Исус : иди, син твој живи! И верова
 човек речи коју му рече Исус, и оде. И већ
 док он силазаше, сретеше га робови њего-
 ви и јавише му, говорећи : твоје дете живи.
 52 Он их онда запита за сахат у који му лакше
 бй. И казаше му : јуче у седмом сахату
 53 пусти га грозница. И тако отац познаде
 да беше онај сахат у који му рече Исус :
 твој син живи. И верова он сâм и сва кућа
 54 његова. Ово опет друго знамење учини
 Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

ГЛАВА 5.

1 А по том беше празник Јеврејски, и узи-
 ђе Исус у Јерусалим.
 2 У Јерусалиму пак код Овчије Капије има
 купатило које се Јеврејски зове Бетесда, и
 3 има пет покривених тремова. У овима
 лежаше мноштво болесника, слепих, хромих,
 4 сухих, (који чекаху на покретање воде ;
 јер анђео силазаше у извесно време у купа-
 тило и мућаше воду. Ко год први дакле
 улажаше, пошто се замути вода, оздрављаше
 5 макар од какве болести да је патио). А
 онде беше један човек који је патио од своје
 6 болести тридесет и осам година. Кад виде
 Исус овога где лежи, а знајући да је већ

одавно болестан, каже му : хоћеш ли да
 7 будеш здрав ? Одговори Му болесни : Госпо-
 дине, немам човека да ме спусти у купатило
 кад се замути вода ; а док ја дођем, други си-
 8 ће пре мене. Каже му Исус : устани, узми
 9 одар свој и ходи ! И одмах оздрави човек, и
 узе одар свој и ходаше. А тај дан беше
 10 субота. Тада рекоше Јевреји ономе исце-
 љеноме : субота је, није ти дозвољено да но-
 11 сиш свој одар. А он им одговори : Који ме
 исцели, Он ми рече : узми одар свој и ходи.
 12 А они га запиташе : Ко је Тај Човек Који
 13 ти рече : узми одар свој и ходи ? А исце-
 љени не знађаше ко је ; јер се Исус уклони,
 14 а мноштво беше на месту. После овога нађе
 га Исус у храму и рече му : ето си оздра-
 вио, више не греши, да те нешто горе не
 15 снађе ! Човек отиде и каза Јеврејима да је
 16 Оно Исус Који га беше исцелио. И за то
 Јевреји гоњаху Исуса, јер бејаше учинио
 17 то у суботу. А Исус им одговараше : Отац
 18 Мој до сада ради, и Ја радим. И за то дакле
 још више гледаху Јевреји да Га убију што је
 не само нарушио суботу, него чак рече да је
 Бог Његов рођени Отац, градећи се једнак
 Богу.

19 А Исус им одговори и рече :
 Заиста, заиста вам кажем : Син не може
 ништа чинити Сам од Себе, него што види да
 Отац чини, јер што год Он чини, оно и Син

20 чини такође. Јер Отац љуби Сина и све Му
показује што Сам чини, и показаће Му већа
21 дела од ових да се ви чудите. Јер као што
Отац подиже мртве и оживљује, тако и Син
22 које хоће оживљује. Јер Отац не суди ни-
23 коме, него је сав суд дао Сину : да сви пош-
тују Сина као што Оца поштују. Ко не
поштује Сина, не поштује Оца Који Га је
24 послао. Заиста, заиста вам кажем да ко
Моју реч чује и верује Ономе Који је Мене
послао, има живот вечни, и не долази на суд,
25 него је прешао из смрти у живот. Заиста,
заиста вам кажем да долази час, и сад јест,
кад ће мртви чути глас Сина Божјега, и они
26 ће живети који су чули. Јер као што Отац
има живот у Себи, тако је дао Он и Сину
27 да има живот у Себи ; и дао Му је власт да
28 пресуде извршује, јер је Син човечији. Не
дивите се овоме, јер долази час у који ће сви
29 који су у гробовима чути глас Његов, и изи-
ћиће ван : они који су творили добро ка ва-
скрсењу живота ; а који су творили зло ка
васкрсењу суда.

30 Ја не могу ништа чинити Сам од Себе ;
како чујем, судим, и суд је Мој праведан,
јер не тражим вољу Своју, него вољу Онога
31 Који Ме је послао. Ако Ја сведочим о Се-
32 би, сведочанство Моје није истинито. Има
други који сведочи о Мени ; и знам да је
истинито сведочанство што сведочи о Мени.

33 Ви сте послали к Јовану, и он је посведочио о
34 истини. Али Ја не примам сведочанства од
човека, него ово говорим да бисте били спа-
35 сени. Он беше лампа која гораше и светљаше,
и ви бејасте вољни да се мало времена по-
36 радујете његову виделу. Али Ја имам све-
дочанство веће од Јованова, јер послови
које Ми је дао Отац да их свршим, ови исти
послови које Ја радим, сведоче за Мене
37 да Ме је Отац послао. И Отац Који Ме
је послао сведочио је о Мени, Он Сам. Ни-
кад ви ни глас Његов нисте чули ни облик
38 Његов видели; и реч Његову немате у себи
да борави, јер ви не верујете Ономе Кога је
39 Он послао. Испитујете писма, јер ви ми-
слите да имате у њима живот вечни: она
40 баш и сведоче о Мени; и не желите да до-
41 ђете к Мени да бисте имали живот. Ја не
42 примам славу од људи, али вас познајем да
43 љубави Божје немате у себи. Ја сам дошао у
име Оца Својега, и не примате Ме; ако неко
други дође у име своје, њега ћете примити.
44 Како можете веровати ви који примате
45 славу један од другога, а славу која је од
јединога Бога не тражите? Не мислите да
ћу вас Ја тужити Оцу; има који вас тужи,
46 Мојсије, у кога се ви уздате; јер да сте
веровали Мојсију, веровали бисте Мени, јер
47 он писа о Мени. А ако његовим писмима не
верујете, како ћете веровати Мојим беседама?

ГЛАВА 6.

1 По том отиде Исус на ону страну мора Гали-
2 лејскога, *које је* Тиберијнско, и за Њим иђаше
многобројно људство, јер виђаху знамења
3 која чињаше над болесницима. И узиђе
Исус на гору, и онде сеђаше с ученицима
4 Својим. А пасха, Јеврејски празник, бе-
5 јаше близу. А Исус, подигнувши очи и
видевши да велико мноштво долазаше к Њему,
каже Филипу : откуда ћемо купити хле-
6 бова да ови једу ? А ово рече еда би га огле-
7 дао, јер Сам знађаше шта ће чинити. Одго-
вори Му Филип : двеста динара хлебова
нису доста да свкоме од њих по мало доподне.
8 Каже Му један од ученика Његових, Андри-
9 ја, брат Симона Петра : има овде једно
момче које има пет хлебова јечмених и две
10 рибице ; али шта је то на толицину ? И рече
Исус : посадите људе ! А беше траве много на
ономе месту. Посади се дакле мужева на
11 број око пет хиљада. Тада Исус узе оне
хлебове и, давши хвалу, подели онима ко-
ји бејаху посађени ; тако и од рибица ко-
12 лико хтеше. И кад се наситише, каже уче-
ницима Својим : скупите комаде што пре-
13 текоше, да се ништа не изгуби. Сакупи-
ше дакле и напунише дванаест котарица
комада од пет хлебова јечмених што прете-
14 че иза оних што бејаху јели. А народ, видеv-

ши знамење које бејаше учинио, говораху :
Ово је заиста Онај Пророк Који долази на
свет.

15 Исус пак, знајући да хоће да дођу да Га
ухвате еда би Га учинили царем, отиде опет у
гору Сам.

16 А кад бї у вече, сиђоше ученици Његови
на море, и, ушавши у лађу, пођоше преко
17 мора у Капернаум. И већ се бејаше смркло,
18 а Исус још не беше дошао к њима, и море
се подизаше од великог ветра који дуваше.

19 А кад су одвеслали око двадесет и пет или
тридесет стадија, угледају они Исуса где иде
по мору и приближава се ка лађи, и упла-
20 шише се. А Он им каже : Ја сам ; не бојте
21 се! Бејаху дакле вољни да Га приме у лађу, и
одмах лађа бї на земљи у коју иђаху.

22 Сутрадан људство које стајаше с оне стра-
не мора, кад виде да лађице друге не беше
онде осим оне *једне* у коју уђоше ученици
Његови, и да Исус не бејаше ушао с учени-
23 цима Својим у лађу, него сами ученици Ње-
гови бејаху отишли, а друге лађице из
Тиберијаде дођоше близу места где једоше
24 хлеб, пошто Господ бејаше дао хвалу ; кад
дакле људство виде да Исус није онде, ни
ученици Његови, уђоше *и они* у лађу и до-
25 ђоше у Капернаум, тражећи Исуса. И,
нашавши Га с ону страну мора, рекоше Му :
26 Раби, кад си приспео овамо ? Исус им одго-

- ворг и рече : заиста, заиста вам кажем : тражите Ме не за то што сте видели знамења, него што сте јели хлебова и наситисте се.
- 27 Делайте не за храну која пропада, него за храну која остаје за живот вечни, коју ће вам дати Син човечији, јер је Овога потврдио
- 28 Отац Бог печатом Својим. Они Му с тога рекоше : шта да радимо, да деламо дела
- 29 Божја ? Одговори им Исус и рече :
- 30 ово је дело Божје : да верујете у Онога Кога је Он послао. Тада Му рекоше : какво дакле знамење чиниш Ти да видимо па да Ти верујемо ? Шта делаш Ти ?
- 31 Оцеви наши једоше ману у пустињи, као што је написано : хлеб с неба даде им да једу.
- 32 Тада им рече Исус : заиста, заиста вам кажем : није вама Мојсије дао хлеба с неба, него вам Отац Мој даје хлеб истинити с неба ;
- 33 јер је хлеб Божји онај који силази с неба и
- 34 даје живот свету. Тада Му рекоше : Господе, дај нам свагда тај хлеб ! И рече им Исус :
- 35 Ја сам хлеб живота : који Мени долази неће никако огладнети, и који у Мене верује никако
- 36 неће игда ожеднети. Него сам вам казао да
- 37 Ме и видесте и не верујете. Све што Мени даје Отац к Мени ће доћи ; и који долази к
- 38 Мени нећу га никако истерати на поље. Јер сам сишао с неба, не да чиним вољу Своју,
- 39 него вољу Онога Који Ме је послао. А ово је воља Онога Који Ме је послао : да од свега

онога што Ми је дао ништа не изгубим, него
 40 да га васкрснем у последњи дан. Јер је ово
 воља Мога Оца : да сваки који види Сина и
 верује у Њега, има живот вечни ; и Ја ћу га
 васкрснути у последњи дан.

41 Тада заропташе Јевреји на Њега што рече :
 42 Ја сам хлеб који је сишао с неба. И рекоше :
 није ли Ово Исус, син Јосифов, Којему
 ми познајемо оца и матер ? Како дакле Овај
 43 говори : Ја сам сишао с неба. Онда им Исус
 одговори и рече : не роптајте међу собом.
 44 Нико не може доћи к Мени ако га не при-
 вуче Отац Који Ме посла ; и Ја ћу га ва-
 45 скрснути у последњи дан. У пророцима је
 написано : и биће сви научени од Бога. Сва-
 ки који је чуо од Оца и научио, долази к
 46 Мени ; не да је ико видео Оца, осим Онога
 47 Који је од Бога : Он је видео Оца. Заиста,
 заиста вам кажем : који верује има живот
 48 вечни. Ја сам хлеб живота. Оцеви ваши
 49 једоше ману у пустињи, и помреше.

50 Ово је хлеб који силази с неба : да ма ко
 51 од њега једе и да не умре. Ја сам хлеб живи
 који је сишао с неба ; ако ико буде јео од
 овога хлеба, живеће вечито ; и хлеб који
 ћу Ја дати пѹт је Моја, коју ћу дати за живот
 света.

52 А Јевреји се пак препираху међу собом,
 говорећи : како нам може Овај дати пѹт
 53 своју да једемо ? С тога им Исус рече : заи-

ста, заиста вам кажем : ако не будете јели
пўт Сина човечијега и пили крв Његову, не-
54 мате живота у себи. Који једе Моју пўт и
пије Моју крв, има живот вечни, и Ја ћу га
55 васкрснути у последњи дан. Јер је пўт Моја
56 доиста храна, а крв је Моја доиста пиће. Који
једе Моју пўт и пије Моју крв борави у Мени
57 и Ја у њему. Као што Ме је послао живи
Отац, и Ја живим Оца ради ; а и који једе Ме-
58 не и он ће живети Мене ради. Ово је хлеб ко-
ји је сишао с неба. Не као што оцеви једоше
и помреше : који једе хлеб овај живеће до
59 века. Ово рече у синагози, учећи у Капер-
науму.

60 С тога многи од ученика Његових, чувши,
рекоше : ово је тврда беседа ! Ко је може
61 слушати ? А Исус, знајући у Себи да уче-
ници Његови роптају на то, рече им : зар вас
62 ово саблажњава ? А ако видите Сина чове-
63 чијега да одлази горе где је пре био ? Дух је
ово што оживљава ; пўт не помаже ништа :
речи које сам вам Ја говорио Дух су и жи-
64 вот су. Али има неки од вас који не ве-
рују. Јер знађаше Исус од почетка који су
65 ти што не верују, и који ће Га предати. И
рече : за то вам рекох да нико не може
доћи к Мени осим ако му не буде дано од Оца.
66 Од тада многи од ученика Његових оти-
67 доше натраг, и више не иђаху с Њим. А
Исус рече дванаесторици : хоћете ли и ви

68 отићи ? Одговори Му Симон Петар : Го-
 споде, коме ћемо ићи ? Ти имаш речи вечнога
 69 живота. И ми смо веровали и познали да си Ти
 70 Свети од Бога. Исус им одговори : нисам
 ли Ја изабрао вас дванаесторицу ? А један
 71 је од вас Ђаво. А говораше о Јуди Симо-
 новом, Искариоту, јер Га тај хтеде предати,
 будући један од дванаесторице.

ГЛАВА 7.

1 И по том ходаше Исус по Галилеји, јер
 по Јудеји не хтеде да ходи, јер гледаху
 2 Јевреји да Га убију. Беше пак близу пра-
 3 зник Јеврејски Грађење Шатора. Тада Му
 рекоше браћа Његова : изиђи одавде и иди у
 Јудеју да и ученици Твоји виде дела Твоја
 4 која чиниш ; јер нико не чини што тајно а
 сâм тражи да буде *познат* у јавности. Ако
 5 чиниш ове ствари покажи се свету. Јер ни
 6 браћа Његова не вероваху у Њега. Тада им
 рече Исус : време Моје још није дошло, а
 7 време је ваше свагда готово. Не може свет
 мрзети на вас ; а на Мене мрзи, јер Ја сведо-
 8 чим о њему да су дела његова зла. Ви
 узиђите на празник овај. Ја још не узла-
 зим на празник овај, јер се Моје време још
 9 није навршило. Рекавши им ове ствари, Он
 оста у Галилеји.
 10 А кад узиђоше браћа Његова на пра-
 зник, тада и Он Сам узиђе, не јавно, него као

11 тајно. Јевреји Га пак тражаху на празник
12 и говораху : где је Он ? И бејаше о Њему
много роптања међу мноштвима. Једни
рекоше : Он је добар ; други рекоше :
13 није ; него заводи људство. Но нико не го-
вораше јавно о Њему од страха Јеврејскога.

14 Али сад кад бї у половини празника, узимаше
15 Исус у храм и учаше. Јевреји се пак
дивљаху, говорећи : како Овај зна књиге,
16 никад не учивши ? Тада им одговори Исус
и рече : Моја наука није Моја, него Онога
17 Који Ме је послао. Ако ико жели Његову
вољу творити, дознаће о овој науци је ли
она од Бога или Ја Сам од Себе говорим.
18 Који говори сѐм од себе, славу своју тражи ;
а Ко тражи славу Онога Који Га је послао,
Он је истинит, и нема у Њему неправедно-
19 сти. Није ли вам Мојсије дао закон, и нико
од вас не твори закон ? Зашто тражите да
20 Ме убијете ? Одговори мноштво и рече :
је ли демон у Теби ? Ко тражи да Те убије ?
21 Одговори им Исус и рече : једно сам дело
22 учинио па се сви дивите. С тога вам Мојсије
даде обрезавање (није да је од Мојсија него
од отаца) ; и у суботу обрезајете човека.
23 Ако човек прима обрезање у суботу да се на
прекрши закон Мојсијев, срдите ли се на
Мене што свега човека исцелих у суботу ?
24 Не судите према изгледу, него праведан суд
судите.

25 Тада рекоше неки од Јерусалимљана :
26 није ли То Онај Кога траже да убију ? И
гле, јавно говори и ништа Му не веле. Зар
су дакле наши кнезови доиста признали да је
27 Он Христос ? Али Овога знамо откуда је.
А Христос кад дође, нико не зна откуда је.
28 Тада Христос повика у Храму учећи и го-
ворећи : и Мене познајете, и знате откуда
сам ; а Сам од Себе нисам дошао, него је
Онај истинит Који Ме посла, Кога не по-
29 знајете. Ја Га познајем, јер сам од Њега, и
30 Он Ме је послао. Тада гледаху да Га ухва-
те ; и нико не положи руку на Њега, јер још
31 не беше дошао час Његов. А од људства
многи вероваше у Њега, и говораху : кад
дође Христос еда ли ће више знамења чини-
32 ти него Овај што је учинио ? Чуше фари-
сеји где гомила гунђа те ствари о Њему, и
послаше фарисеји и главари свештенички
33 официре да Га ухвате. Тада рече Исус :
још сам мало времена с вама, па идем к Ономе
34 Који Ме је послао. Тражићете Ме и не-
ћете Ме наћи ; и где сам Ја ви не можете
35 доћи. А Јевреји рекоше међу собом : куда
ће Овај ићи да Га ми не нађемо ? Да не пође
к расејању међу Грцима, те Грке да учи ?
36 Каква је ово реч што Он рече ; тражићете
Ме и нећете Ме наћи : и : где сам Ја ви не
можете доћи ?
37 А у последњи дан, велики дан, празника

стајаше Исус и повика, говорећи : ако је
38 когод жедан, нека дође к Мени и пије. Онај
који у Мене верује, као што је писмо каза-
ло : из његова ће трбуха потећи реке воде
39 живе. Али ово рече о Духу којег они
хтедоше да приме што вероваше у Њега ;
јер Дух још не беше, пошто Исус још не
40 беше прослављен. А неки од гомиле, чувши
ову реч, говораху : Ово је заиста Пророк.
41 Други рекоше : Ово је Христос. Други ре-
коше : зар Христос долази из Галилеје ?
42 Није ли писмо казало да Христос долази од
семена Давидова, и из села Витлеема, где
43 Давид беше ? С тога настаде расцеп у го-
мили због Њега. Али неки од њих жељаху
44 да Га ухвате ; но нико не положи руку на
Њега.

45 Дођоше пак официри ка главарима све-
штеничким и фарисејима, и ови им рекоше :
46 за што Га нисте довели ? Официри одгово-
рише : никад човек није тако говорио *као*
47 *Овај Човек*. Тада им одговорише фарисеји :
48 зар се и ви преваристе ? Је ли веровао у
49 Њега ко од кнезова или од фарисеја ? Него
је ова гомила која не зна закон проклета.
50 Каже им Никодим што дође пређе к Њему,
51 будући један од њих : еда ли закон наш
суди човеку докле њега самог најпре не
52 саслуша и дозна шта он чини ? Одговорише
му и рекоше : и ти ли си из Галилеје ? Ра-

згледај и види да се никакав пророк из
 53 Галилеје не подиже. (И свако оде својој
 кући),

ГЛАВА 8.

1 а Исус на гору маслинску.
 2 И рано у јутру дође Он опет у храм, и сав
 народ приђе к Њему; и, седавши, учаше их.
 3 А књижевници и фарисеји приводе к Њему
 жену ухваћену у прељуби, и, поставивши је на
 4 средину, кажу Му: Учитељу, ова је жена
 5 ухваћена у самом вршењу прељубе. Еле,
 Мојсије нам је у закону заповедио да такве
 6 камењем убијамо; а Ти шта велиш? Ово
 пак рекоше кушајући Га да би Га имали за
 што окривити. А Исус, сагнувши се доле,
 7 писаше прстом по земљи. Али кад Га је-
 днако питаху, подиже се и рече им: који је
 међу вама без греха нека први баци камен
 8 на њу! Па се опет саже доле и писаше по
 9 земљи. А кад они *то* чуше, излажаху ван,
 један за другим, почевши од старијих *на* до
 последњег; и бѝ остављен Сам Исус и жена
 10 стојећи. А Исус, подигавши се и не видевши
 никога до саму жену, рече јој: жено, где су
 они твоји тужитељи? Ни један ли те не
 11 осуди? А она рече: ни један, Господе. И
 Исус јој рече: ни Ја те не осуђујем: иди, и
 не греш више!

12 Опет им дакле рече Исус говорећи : Ја сам
светлост свету : ко иде за Мном неће ходити
13 по тами, него ће имати светлост живота. Тада
Му рекоше фарисеји : Ти Сам о Себи сведо-
чиш : сведочанство Твоје није истинито.
14 Исус им одговори и рече : ако Ја и сведо-
чим Сам о Себи, истинито је сведочанство
Моје ; јер знам откуда дођох и куда идем ;
15 а ви не знате откуда долазим и куда идем.
15 Ви судите по пүти, Ја не судим никоме. И
16 ако и судим Ја, суд је Мој истинит ; јер ни-
сам Сам, него Ја и Отац Који Ме посла. А и
17 у закону је вашем написано да је сведочанство
18 двојице људи истинито. Ја сам Који све-
дочим Сам о Себи, и сведочи о Мени Отац
19 Који Ме је послао. Тада Му говораху : где
је Отац Твој ? Исус одговори : ни Мене не
познајете ни Оца Мојега ; да сте познали
20 Мене, ви бисте познали и Оца Мојега. Ове
речи рече Он код свете хазне, учећи у храму ;
и нико Га не ухвати, јер још не беше дошао
час Његов.
21 С тога им опет рече : Ја одлазим, и тра-
жићете Ме ; и помрећете у својему греху ;
22 куд Ја идем ви не можете доћи. Тада рекоше
Јевреји : хоће ли се Сам убити ? што каже :
23 куд Ја идем ви не можете доћи. И рече им :
ви сте од доле, Ја сам од горе ; ви сте од
24 овога света, Ја нисам од овога света. С тога
вам казах да ћете помрети у гресима сво-

јима ; јер ако не узверујете да сам Ја Онај,
25 помрећете у гресима својима. Тада Му
рекоше : Ко си Ти ? И рече им Исус :
26 баш Онај Који вам и кажем. Много имам
да кажем о вама и да судим : али Онај Који
Ме је послао истинит је, и Ја оно говорим
27 свету што сам чуо од Њега. Не схватише да
28 им говораше о Оцу. С тога им Исус рече :
кад будете подигли Сина човечијега, онда
ћете дознати да сам Ја Онај, и да ништа Сам
од Себе не чиним, него онако како Ме научи
29 Отац, Ја ове ствари говорим. И Онај Који
Ме је послао са Мном је ; није Ме Он оста-
вио Сама, јер Ја свагда чиним оно што је
30 Њему по вољи. Кад ово говораше, многи
повероваше у Њега.
31 Тада Исус говораше оним Јеврејима који
Му вероваше : ако ви останете у Мојој
32 речи, доиста сте Моји ученици ; и дозна-
33 ћете истину, и истина ће вас ослободити. Одго-
ворише Му : ми смо семе Авраамово, и никад
никоме нисмо робовали ; како Ти говориш :
34 бићете ослобођени ? Исус им одговори :
заиста, заиста вам кажем да сваки који чини
35 грех роб је греху. А роб не остаје у кући
36 до века, син остаје вечито. Ако вас дакле
Син ослободи, бићете стварно ослобођени.
37 Знавам да сте семе Авраамово : али гледа-
те да Ме убијете, јер Моја реч нема места
38 у вама. Ја говорим што сам видео код Оца

Својега, а ви пак чините што сте видели
39 од оца својега. Одговорише и рекоше Му :
отац је наш Авраам. Исус им каже : кад
бисте ви били деца Авраамова, творили би-
40 сте дела Авраамова ; а сад гледате Мене да
убијете, Човека Који сам вам истину казао
коју сам чуо од Бога : ово Авраам не
41 твораше. Ви чините дела оца својега. Тада
Му рекоше : ми нисмо рођени од курвар-
42 ства : једнога Оца имамо, Бога. Исус им
рече : кад би Бог био ваш Отац, љубили
бисте Мене, јер Ја од Бога произиђох и од
Њега сам дошао ; јер ни Сам од Себе нисам
43 дошао, него Ме је Он послао. За што не
44 разумете говор Мој ? Баш за то што не мо-
жете Моју реч да слушате. Ви сте од ђа-
вола, као оца, и похоте оца својега желите
да чините. Он беше човекоубица од почет-
ка, и није стојао у истини, јер нема истине
у њему. Кад говори лаж, своје говори :
45 јер је лажљивац и отац лажи. А за то што
46 Ја истину говорим, Мени не верујете. Који
Ме од вас обличи о греху ? Ако ли исти-
47 ну говорим, за што Ми не верујете ? Онај
који је од Бога речи Божје слуша ; за то
48 ви не слушате, јер нисте од Бога. Јевреји
Му одговорише и рекоше : не велимо ли ми
добро да си Ти Самарјанин, и да је демон у
49 Теби ? Исус одговори : у Мени демона
нема : него поштујем Оца Својега, и ви

50 Мене башчастите. А Ја не тражим Своју
 сопствену славу; има који тражи и суди.
 51 Заиста, заиста вам кажем: ако ико одржи
 52 реч Моју неће никад видети смрт. Тада Му
 рекоше Јевреји: сад знамо да је демон у
 Теби. Авраам је умро, и пророци, а Ти
 кажеш: ако ико одржи реч Моју неће ни-
 53 кад окусити смрти. Еда ли си Ти већи од
 оца нашега Авраама, који је умро? И про-
 роци су помрли. Ко се Ти Сам градиш?
 54 Исус одговори: ако се Ја Сам славим,
 слава је Моја ништа: Отац је Мој Онај
 Који Ме слави, о Којему ви кажете: Он је
 55 наш Бог. Нисте Га ни познали; али Га Ја
 знам; и ако бих рекао: Ја Га не знам,
 56 био бих вама раван, лажљивац. Него Га
 знам, и реч Његову држим. Ваш се отац
 Авраам радоваше да види дан Мој; и виде
 57 и обрадова се. Тада Му рекоше Јевреји:
 још Ти нема педесет година, и Авраама ли
 58 си видео? Исус им рече: заиста, заиста
 вам кажем: пре него што Авраам беше, Ја
 59 јесам. С тога подигоше камење да баце на
 Њега; али се Исус сакри, и изиђе из храма.

ГЛАВА 9.

1 И, пролазећи, виде човека слепа од ро-
 2 ђења. И запиташе Га ученици Његови,
 говорећи: Раби, ко сагреши, овај ли, или
 3 родитељи његови, те се роди слеп? Исус

одговори : нити је овај сагрешио нити родитељи његови, него да би се јавила дела
4 Божја на њему. Мени ваља творити дела
Оца Који Ме је послао, док је дан. На-
5 ступа ноћ кад нико не може радити. Док сам
6 год на свету, светлост сам свету. Рекавши
ово, пљуну на земљу и начини блато од
пљуванке, и помаза блатом очи његове.
7 И рече му : иди умиј се у бањи Силоамској
8 (које, протумачено, значи Послан). Отиде
дакле, и уми се, и дође, видећи. А суседи и
они који Га беху видели пре да беше про-
сјак, рекоше : није ли ово онај што сеђаше
9 и прошаше ? Једни говораху : он је ; други
10 рекоше : не, него је налик на њега. Он
рече : ја сам. Тада му рекоше : како ти се
11 дакле отворише очи ? Он одговори : Човек
звани Исус начини блато, и помаза очи
моје, и рече ми : иди у Силоам и умиј се ;
12 и, отишавши и умивши се, прогледах. С
тога му рекоше : где је Он ? Каже : не знам.
13 Одводе к фарисејима онога што беше пређе
14 слеп. А беше субота оног дана кад начини
15 Исус блато и отвори му очи. Тада га опет
и фарисеји запиташе како прогледа. А он
им рече : блато ми стави на очи, и умих се,
16 и видим. Тада говораху неки од фарисеја :
није Овај Човек од Бога, јер не држи
суботу. Други рекоше : како може гре-
шан човек таква знамења чинити ? И бй

17 расцеп међу њима. Кажу дакле опет слепцу : шта велиш ти о Ономе због тога што ти је отворио очи ? А он рече : Пророк је.

18 Онда Јевреји не вероваше о њему да беше слеп па прогледа, док не дозваше родитеље онога што је прогледао. И запиташе их, говорећи : ово ли је ваш син о коме ви кажете да се бејаше родио слеп ? Како дакле сад

20 види ? Родитељи његови одговорише и рекоше : знамо да је ово син наш, и да се бејаше родио слеп ; а како сад види, не знамо ; или ко му отвори очи, ми не знамо.

Пунолетан је, питајте њега, говориће сâм

22 о себи. Ово рекоше родитељи његови, јер се бојашу Јевреја ; јер се Јевреји бејашу сложили да буде одлучен од синагоге који

23 год Га исповеда као Христа. За то рекоше родитељи његови : пунолетан је, питајте

24 њега. Тада по други пут дозваше човека који је био слеп, и рекоше му : подај Богу славу ; ми знамо да је Овај Човек грешан.

25 А он одговори : је ли грешан, не знам. Једно знам : да бејох слеп, сад пак видим. Онда му опет рекоше : шта ти учини ? Како

27 отвори очи твоје ? Одговори им : ја вам већ казах, и не слушасте ; зашто желите опет да чујете ? Хоћете ли и ви да будете ученици Његови ? А они га изгрдише и рекоше му : ти си ученик Његов, а ми смо ученици

29 Мојсијеви. Ми знамо да Бог говораше с

30 Мојсијем, а Овога не знамо откуда је. Човек им одговори и рече : то и јест за чудо што ви не знате откуда је, а Он отвори очи
31 моје. Знамо да Бог не чује грешнике ; него ако је когод богобојажљив и вољу
32 Његову твори, онога слуша. Од како је века није чувено да ико отвори очи рођеном слепцу. Кад Овај не би био од Бога,
33 не би могао ништа чинити. Одговорише му и рекоше : ти си се родио сав у гресима, па зар ти нас да учиш ? И истераше га на поље.

35 Чу Исус да га бејашу истерали на поље ; и, нашавши га, рече му : верујеш ли ти у
36 Сина Божјег ? Он одговори и рече : а
37 Ко је он, Господе, да у Њега верујем ? Исус му рече : и видео си Га и Који говори с
38 тобом Он је. А он рече : верујем, Господе ;
39 и поклони Му се. И рече Исус : за суд Ја дођох на овај свет : да виде који не виде,
40 а који виде да постану слепи. И чуше ове ствари неки од фарисеја који бејашу с Њим,
41 и рекоше Му : еда ли смо и ми слепи ? Рече им Исус : кад бисте били слепи не бисте имали греха ; а сад кажете : видимо ; ваш грех остаје.

ГЛАВА 10.

1 Заиста, заиста вам кажем : ко не улази на врата у тор овчји, него се пење на другом

2 месту, лупеж је и разбојник ; а који улази
3 на врата јест пастир овцама. Њему вра-
4 тар отвара, и овце глас његов слушају, и
5 своје властите овце зове по имену, и изводи
6 их. И кад је своје властите истерао, хода
7 пред њима, и овце иду за њим, јер познају
8 глас његов. А за туђином неће да иду,
9 него ће бежати од њега, јер не познају глас
10 туђинаца. Ову им причу изговори Исус,
11 али они не разумеше шта то беше што им
12 говораше.

13 С тога им рече Исус опет : заиста, за-
14 иста вам кажем : Ја сам врата к овцама.
15 Сви колико их год дође пре Мене лупежи
16 су и разбојници : али их овце не послушаше.
17 Ја сам врата ; ако когод уђе кроза Ме, биће
18 спасен, и ућиће и изићиће, и пашу ће наћи.
19 Лупеж не долази, осим да би украо и убио
20 и погубио : Ја сам дошао да имају живот,
21 и да имају у изобиљу. Ја сам пастир до-
22 бри. Пастир добри живот свој полаже за
23 овце. А најамник, и који није пастир, коме
24 нису овце своје, види вука где долази, и
25 оставља овце и бежи ; а вук их граби и
26 распуди. А најамник бежи, јер служи
27 за надницу и не мари за овце. Ја сам пас-
28 тир добри и познајем *које су* Моје, и по-
29 знат сам *онима* *које су* Моје, као што Мене
30 познаје Отац и као што Ја познајем Оца ;
31 и живот Свој полажем за овце. И друге

овце имам које нису из овога тора : и њих
Ми ваља довести : и чуће глас Мој, и биће
17 једно стадо, један пастир. За то Ме Отац
љуби, јер Ја живот Свој полажем да га опет
узmem. Нико га не узима од Мене, него га Ја
18 Сам од себе полажем. Власт имам поло-
жити га, и власт имам узети га опет. Ову
сам заповест примио од Оца Својега.

19 Тада опет настаде распра међу Јеврејима
20 због ових речи ; а многи од њих рекоше :
у Њему је демон, и полудео је ; шта Га
21 слушате ? Други рекоше : ове речи нису
од подемоњенога. Зар може демон слеп-
цима очи отварати ?

22 А бејаше тада празник освећења у Је-
23 русалиму, и бејаше зима. И ходаше Исус
24 у храму по трему Соломонову. А Јевреји
Га опколише, и рекоше Му : докле ћеш
25 држати у неизвесности душе наше ? Ако
си Ти Христос, кажи нам отворено ! Исус
26 им одговори : Ја вам казах, а ви не ве-
рујете. Дела која Ја творим у име Оца
Својега, она сведоче о Мени : а ви не ве-
рујете, јер нисте од Мојих оваца, као што
27 вам казах. Овце Моје слушају глас Мој,
28 и Ја их познајем, и за Мном иду ; и Ја им
дајем живот вечни ; и никад оне неће изги-
нути, и нико их неће моћи отети из руке
29 Моје. Отац Мој Који Ми *их* даде већи је
од свију, и нико не може отимати из руке

30 Оца Мојега. Ја и Отац једно смо. А Је-
 31 вреји опет узеше камење да Га заспу каме-
 32 њем. Исус им одговори: многа сам вам
 добра дела показао од Оца Својега; за
 које од оних дела бацате камење на Мене?
 33 Одговорише Му Јевреји: због доброг дела
 не бацамо камење на Те, него због хуле и
 због тога што Ти, човек будући, градиш се
 34 Бог. Исус им одговори: није ли написано у
 35 закону вашем: ја рекох: ви сте богови? Ако
 оне назва боговима којима реч Божја допаде,
 36 (а писмо се не може прекршити), зар ви
 говорите Ономе Којега Отац постави и по-
 сла на свет: хулу говориш; што рекох:
 37 Ја сам Син Божји? Ако не творим дела
 38 Оца Својега не верујте Ми. Ако ли тво-
 рим, ако Мени не верујете, делима верујте,
 те да дознате и верујете да је Отац у Мени
 39 и Ја у Њему. Тада опет гледаху да Га
 ухвате, и Он им се измаче из руке.

40 И отиде опет преко Јордана на оно место
 где Јован најпре кршћаваше: и борави онде.
 41 И многи дођоше к Њему и рекоше: Јован
 не учини ни једно знамење; али све што
 41 каза Јован о Овоме истина беше. И многи
 онде вероваше у Њега.

ГЛАВА 11.

1 Беше пак један болесник, Лазар из Бе-
 таније из села Марије и Марте, сестре ње-

2 зине. А Марија беше она која помаза Го-
3 спода миром и отр ноге Његове косом сво-
4 јом, чији брат боловаше. Онда послаше
5 сестре његове к Њему, говорећи: Господе,
6 ето, онај кога Ти љубиш болестан је. А кад
7 чу Исус, рече: ова болест није на смрт,
8 него на славу Божју, да се прослави Син
9 Божји с ње. А Исус љубљаше Марту и се-
10 стру њезину и Лазара. Па кад чу да је бо-
11 лестан, Он оста два дана на ономе месту
12 где беше. А по том каже Својим учени-
13 цима: хајдемо опет у Јудеју! Ученици Му
14 кажу: Раби, *баш* сад Јудејци гледаху да
15 Те убију камењем, па зар опет да идеш она-
16 мо? Исус одговори: није ли дванаест са-
хати у дану? Ко дању иде не спотиче се, јер
17 види светлост овога света; а ако когод
18 иде ноћу, спотиче се, јер нема видела у њему.
19 Ово рече, и по том им каже: Лазар, наш
20 пријатељ, заспао је, него идем да га пробудим.
21 Онда Му рекоше ученици Његови:
22 Господе, ако је заспао, биће спасен. Али
23 им Исус говораше о смрти његовој, а они
24 мишљаху да говори о одмарању у сну.
25 Тада им Исус каза управо: Лазар је умро.
26 И мило Ми је вас ради што нисам био она-
мо, да бисте веровали. Ипак, хајдемо к
њему! Онда Тома, звани Близанац, рече са-
ученицима: хајдемо и ми да помремо
с њим!

17 Стигавши пак Исус, нађе да је он био већ
18 четири дана у гробу. А Бетанија беше
близу Јерусалима, око петнаест стадија,
19 те многи од Јудејаца бејаху дошли
к Марти и Марији да их теше за братом
20 њиховим. Марта пак, кад чу да долази
Исус, *изиђе да Га* сусретне, а Марија сеђаше
21 дома. Онда рече Марта Исусу: Господе, да си
22 Ти био овде не би мој брат умро; али и сад
знам да штогод заиштеш у Бога, даће Ти Бог.
23 Исус јој каже: брат ће твој опет устати.
24 Марта Му каже: знам да ће опет устати о
25 васкрсењу, у последњи дан. Исус јој рече:
Ја сам васкрсење и живот: онај који ве-
26 рује у Мене, макар и умро, живеће; и ни
један који живи и верује у Мене неће никад
27 умрети. Верујеш ли ово? Рече Му: да,
Господе, ја верујем да си Ти Христос, Син
Божји, Који је требало да дође на свет.
28 И, ово рекавши, отиде те зовну тајно Ма-
рију, сестру своју, говорећи: Учитељ је
29 дошао, и зове те. А она, како чу, устаје
30 брзо и долази к Њему. Исус пак још не
беше дошао у село, него беше на оном ме-
31 сту где Га срете Марта. Јудејци пак који
бејаху с њом у кући и тешаху је, кад видеше
Марију да брзо уста и изиђе, пођоше за њом,
32 говорећи: иде на гроб да тамо плаче. А Ма-
рија, како дође где беше Исус, видећи Га,
паде Му код стопала, говорећи Му:

Господе, да си Ти био овде, не би умро мој
33 брат. Онда Исус, кад је виде где плаче, и
како плачу Јудејци који дођоше с њом
34 згрозиле се у духу и ожалости се, и рече,
35 где сте га положили? Кажу Му: Господе,
36 дођи и види! Ударише сузе Исусу. Онда
Јудејци говораху: гледај како га љубљаше!
37 А неки од њих рекоше: не могаше ли Овај
Који отвори очи слепцу учинити да и овај
38 не умре? А Исус, опет се згрозивши у Се-
би, долази на гроб. А то бејаше пећина, и
39 камен лежаше на њој. Исус каже: укло-
ните камен! Кажу Му Марта, сестра у-
мрлога: Господе, већ смрди, јер су че-
40 тири дана. Исус јој каже: не рекох ли ти
да, ако верујеш, видећеш славу Божју?
41 Онда уклонше камен. А Исус подиже очи
горе, и рече: Оче, хвала Ти што си Ме
42 услишио! но Ја знадох да Ме свагда
чујеш; али ради људства које стоји
унаоколо, Ја сам то рекао да верују да си
43 Ме Ти послао. И, ово рекавши, повика
гласом великим: Лазаре, изиђи на поље!
44 И изиђе мртвац обавит погребним плат-
ном по ногама и рукама, и лице његово
убрусом повезано. Исус им каже: раздре-
шите га и пустите нек иде!
45 Онда многи од Јудејаца који бејашу до-
шли к Марији и видеше шта Он бејаше
46 учинио, вероваше у Њега; а неки од њих

отидоше к фарисејима и казаше им шта бејаше учинио Исус.

47 Онда главари свештенички и фарисеји сабраше синедрион и рекоше : шта да чинимо?

48 Јер Овај Човек твори многа знамења. Ако Га пустимо тако, сви ће веровати у Њега, па ће доћи Римљани и узети нам и место и

49 народ. А један од њих, Кајафа, који оне године беше поглавар свештенички, рече

50 им : ви не знате *баш* ништа, нити мислите да је за вас корисно да један човек умре за

51 народ, а не да сав народ пропадне. А ово не рече сâм од себе, него, будући поглавар

свештенички оне године, он прорече да

52 Исусу ваља умрети за народ ; и не само за народ него и да скупи у једно децу Божју

53 која бејаху расејана. Од тога се дана дакле договорише да Га убију.

54 С тога Исус више не ходаше јавно међу Јудејцима, него оданде отиде у крај близу

55 пустиње, у град звани Ефраим, и борављаше с ученицима. А беше близу пасха

Јеврејска и многи са села узиђоше у Је-

56 русалим пре пасхе да би се очистили. Тада тражаху Исуса, и, стојећи у храму, говораху међу собом : шта мислите? Да неће доћи

57 на празник? А главари свештенички и фарисеји бејаху издали заповест ако би

когод дознао где је, да јави, да Га ухвате.

ГЛАВА 12.

1 Тада Исус, на шест дана пре пасхе, дође
у Бетанију где беше умрли Лазар, кога
2 Исус подиже из мртвих. Онде Му пак зго-
товише вечеру, и Марта служаше, а Лазар
бејаше један од оних што сеђаху с Њим за
3 трпезом. А Марија, узевши литру пра-
вога нардова скупоценога мира, помаза
ноге Исусове и отр косом својом ноге Њего-
4 ве, и кућа се напуни мириса од мира. Онда
један од ученика Његових, Јуда Симонов
Искаротски, који бејаше наумио да Га
5 изда, рече: за што се ово миро не про-
даде за триста динара и не даде сиромасима?
6 А ово рече не за то што се стараше за сиро-
махе, него што беше лупеж и имаше кесу и
7 носаше што се меташе у њу. А Исус рече:
оставите је, она је то дохранила за дан Мо-
8 јега погребља. Јер сиромасе свагда имате
са собом, а Мене немате свагда.

9 Дознаде пак велико мноштво Јевреја
да је онде, и дођоше, не само Исуса ради,
него и да виде Лазара којег Он подиже
10 из мртвих. А главари се свештенички дого-
11 ворише да и Лазара убију, јер многи Јевреји
одоше њега ради и вероваху у Исуса.

12 А сутрадан велико мноштво које беше
дошло на празник, чувши да Исус долази у
13 Јерусалим, узе гране од палми и изиђе

Му на сусрет, и викаше : осана ! благо-
 словен Који долази у име Господње, цар
 14 Израилљев ! А Исус, наставши магаре, усе-
 15 де нањ, као што је писано : не бој се кће-
 ри Сионова, ево цар твој долази седећи на
 16 пулету магаричином. Али ово ученици
 Његови не разумеше испрва, него кад се
 прослави Исус онда се опоменуше да ово
 беше о Њему писано, и да они Њему ово
 17 бејашу учинили. А светина која беше с
 Њим сведочаше да бејаше изазвао Лазара
 18 из гроба и подиже га из мртвих. За то Га и
 срете светина јер чу да Он учини ово зна-
 19 мење. А фарисеји говораху међу собом :
 видите да вам ништа не помаже ? Гле, свет
 је за Њим отишао !
 20 А бејашу неки Грци међу онима који бе-
 јашу узишли да би се клањали на празник ;
 21 ови дакле приступише к Филипу, који бе-
 ше из Бетсаиде Галилејске, и мољаху га,
 говорећи : господине, ми желимо да видимо
 22 Исуса. Дође Филип и каже Андрији, а
 Андрија и Филип долазе онет и кажу Исусу.
 23 А Исус им одгововори, говорећи : дошао
 је час да Син човечиј буде прослављен.
 24 Заиста, заиста вам кажем : ако зрно пше-
 нично, паднувши на земљу, не умре, уса-
 мљено борави ; ако пак умре, много рода
 25 роди. Који љуби живот свој, изгубиће га ;
 а ко мрзи на живот свој на овоме свету,

- 26 сачуваће га за живот вечни. Ако когод
Мени служи, за Мном нек иде! И где сам
Ја, онде ће и слуга Мој бити. И ако когод
Мени служи, онога ће поштовати Отац Мој.
- 27 Сад је душа Моја смућена, и шта да кажем?
Оче, спаси Ме од овога часа! Али сам због
28 овога дошао на час овај. Оче, прослави
име Своје! Тада глас дође с неба: и про-
29 славио сам, и опет ћу прославити. А кад
чу светина која стајаше, рече да је гром
30 загрмио. Други казаше: анђео Му је го-
ворио. Исус одговори и рече: није овај
31 глас дошао Мене ради, него вас ради. Сад
је суд овоме свету; сад ће бити истеран
32 кнез овога света на поље; а Ја, ако будем
подигнут од земље, све ћу привући к Себи.
- 33 А ово рече да покаже каквом ће смрти
34 умрети. Светина Му одговори: ми смо
чули из закона да Христос борави до века;
па како Ти говориш да Син човечиј мора
бити подигнут? Ко је Тај Син човечиј?
- 35 А Исус им рече: још је мало времена
светлост међу вама; ходајте док светлост
36 имате, да вас тама на обузме! А ко ходи
по тами не зна куд иде. Док светлост имате
верујте у светлост: да постанете синови
светлости.
- 37 Рече Исус ове ствари, и, отишавши, сакри
се од њих. А макар да је учинио толика
знамења пред њима, они не вероваше у Њега,

38 да би се испунила реч Исаије пророка,
коју он изрече: Господе, ко је веровао
чувењу нашему? И коме је откривена мишица
39 Господња? За то не могаху веровати, јер
40 опет рече Исаија: Он је заслепио очи
њихове и отврднуо срца њихова, да не виде
очима ни срцем да разумеју, и не буду обра-
41 ћени те да их излечим. Ово рече Исаија,
јер виде славу Његову и говораше о Њему.
42 Али опет и од кнезова многи вероваше у
Њега, али Га због фарисеја не исповедаху,
43 да не би били изгнани из синагоге: јер већ-
ма љубљаху славу људску него славу Божју.
44 А Исус повика и рече: ко у Мене верује
не верује у Мене него у Онога Који Ме
45 посла; и ко види Мене види Онога Који
46 Ме посла. Ја сам дошао на свет као виде-
ло, да ни један који у Мене верује не бо-
47 рави у тами; и ако когод чује Моје речи
и не држи их, Ја му не судим, јер Ја нисам
дошао да судим свету, него да спасем свет.
48 Ко Мене одбацује и не прима речи Моје,
има онога који му суди: реч коју сам Ја
говорио, она ће му судити у последњи дан.
49 Јер Ја нисам од Себе говорио, него Отац
Који Ме посла, Он Ми даде заповест шта
50 треба да кажем и шта да говорим. И знам
да је заповест Његова живот вечни. Што
Ја дакле говорим, онако говорим као што
Ми рече Отац.

ГЛАВА 13.

1 А пред празник пасхе, Исус, знајући
да је дошао Његов час да пређе из овога
света к Оцу, како је љубио своје који бејашу
2 на свету, до краја их љубљаше. И по
вечери кад већ ђаво беше метнуо у срце
3 Јуди Симонову Искаротскоме да Га изда,
Исус, знајући да Му Отац све беше дао у
руке и да бејаше изишао од Бога и да к
4 Богу иде, устаје од вечере и скида Своје ха-
5 љине, и узе убрус те се запреже; по том на-
лива воде у умиваоницу и поче прати ноге
6 ученицима и отирати убрусом којим беше
запрегнут. Онда приступа к Симону Петру,
и он Му каже: Господе, зар Ти моје ноге
7 да опереш? Исус одговори и рече му: Ја
што чиним ти сад не знаш, али ћеш после
8 овога дознати. Каже Му Петар: никад Ти
9 моје ноге нећеш опрати. Исус му одговори:
10 ако те не оперем немаш удела са Мном. Каже
Му Симон Петар: Господе, не само ноге
11 моје, него и руке и главу. Исус му каже:
12 окупаноме не треба до само ноге опрати, него
је сав чист; а ви сте чисти, но не сви. Јер
знађаше издајника Својега, за то рече: а
нисте сви чисти.
13 А, кад им бејаше опрао ноге и узео Своје
хаљине и опет сео, рече им: знате ли
што Ја учиних вама? Ви Ме зовете Учи-

тељем и Господом, и право велите, јер је-
14 сам. Кад сам дакле Ја, Господ и Учитељ,
опрао вама ноге, и ви сте дужни један
15 другоме прати ноге; јер сам вам дао углед
да и ви тако чините као што Ја вама учиних.
16 Заиста, заиста вам кажем: није роб већи
од господара својега, нити је послани
17 већи од онога који га је послао. Ако ове
ствари знате, благо вама ако их извршујете!
18 Не говорим о свима вама. Ја познајем оне
које сам изабрао; него да се испуни писмо:
који са Мног хлеб једе подигао је пету своју
19 на Ме. Сад вам кажем пре него се збуде,
20 да верујете кад се збуде да Ја јесам. Заиста,
заиста вам кажем: који прима онога ко-
гагод Ја пошљем Мене прима; а ко прима
Мене прима Онога Који Ме је послао.
21 Рекавши ово, Исус поста смућен у
духу, и посведочи и рече: заиста, заиста
вам кажем да ће Ме један од вас изда-
22 ти. Онда се ученици загледаху међу со-
23 бом, у недоумици о коме говораше. А беше
за трпезом један од ученика Његових који
се наслањаше на крило Исусово, којјега
24 Исус љубљаше. Онда намигне на њега
Симон Петар да запита ко би то био о коме
25 Он говораше. А он, наслонивши се на
прси Исусове, каже Му: Господе, ко је
26 то? Исус одговори: онај је коме Ја, умочивши
залогај, дам. И, умочивши зало-

- гај, даде Јуди Симонову Искаротскоме.
27 И, по залогају, уђе тада у њега Сатана.
Онда му каже Исус: што чиниш, чини
28 брзо! А нико од оних за трпезом не ра-
29 зуме за што му рече ово; јер неки мишља-
ху, будући да у Јуде беше кеса, да му Исус
рече: купи што нам треба за празник, или да
30 да што сиромасима. Примивши пак зало-
гај, одмах изиђе; а беше ноћ.
- 31 Кад пак он бејаше изишао, Исус каже:
сад је прослављен Син човечиј, и Бог бѣ про-
32 слављен у Њему. Ако Бог бѣ прослављен
у Њему, и Бог ће Њега прославити у Себи,
33 и одмах ће Га прославити. Дечице, још
сам мало с вама. Тражићете Ме и, као што
рекох Јеврејима: куда Ја идем ви не мо-
34 жете доћи, и вама кажем сад. Нову вам
заповест дајем: да љубите један другога,
као што сам Ја вас љубио, да се и ви љубите
35 међу собом. По овоме ће сви познати да
сте Моји ученици, ако будете имали љубав
међу собом.
- 36 Каже Му Симон Петар: Господе, куд
одлазиш? Исус му одвогори: куда Ја
одлазим не можеш сад ићи за Мном, али
37 ћеш после ићи за Мном. Петар Му каже:
Господе, за што сад не могу ићи за Тобом?
38 Живот ћу свој положити за Те. Одговори
Му Исус: живот ли ћеш свој положити за
Ме? Заиста, заиста ти кажем: неће петао

закукурекати док Ме се не одречеш трипут.

ГЛАВА 14.

1 Да се не смути срце ваше ; у Бога ве-
 2 рујете, и у Мене верујте! Многи су станови
 у кући Оца Мојега ; да није *тако*, казао
 бих вам, јер идем да вам приправим место.
 3 И ако отидем и будем вам приправио место,
 опет ћу доћи и примићу вас к Себи, да и
 4 ви будете где сам Ја. И куда Ја идем ви зна-
 5 те, и пут знате. Каже Му Тома : Господе,
 не знамо куда идеш, и како можемо
 6 пут знати ? Исус му каже : Ја сам пут и
 истина и живот : нико не долази к Оцу до
 7 кроза Ме. Да сте Ме познавали, ви бисте
 познавали и Оца Мојега, и од сада Га по-
 8 знајете, и видели сте. Каже Му Филип :
 Господе, покажи нам Оца и биће нам доста.
 9 Исус му каже : толико сам време с вама и
 ниси ли Ме познао, Филипе ? Онај који је
 видео Мене видео је Оца ; па како ти ка-
 10 жеш : покажи нам Оца ? Зар не верујеш
 да сам Ја у Оцу и Отац у Мени ? Речи које
 вам Ја говорим, не говорим од Себе, него
 Отац Који борави у Мени Он твори дела.
 11 Мени верујте да сам Ја у Оцу и Отац у Ме-
 ни ; ако ли не, онда Ми верујте због са-
 12 мих делâ ! Заиста, заиста вам кажем :
 онај који верује у Мене, дела која Ја творим
 и он ће творити, и већа ће од ових творити,

13 јер Ја одлазим к Оцу. И штогод будете
заискали у име Моје, оно ћу учинити,
14 да Отац буде прослављен у Сину. Ако
што заиштете у име Моје, то ћу учинити!
15 Ако Ме љубите, заповести Моје држите.
16 И Ја ћу молити Оца, и Он ће вам дати друго-
17 га Утешитеља да буде с вама до века : Духа
истине, Којега свет не може примити, јер
Га не види нити Га познаје ; ви Га пак
познајете, јер код вас борави и у вама ће
18 бити. Нећу вас оставити сиротане : доћићу
19 к вама. Још мало и свет Ме више неће
видети, али ви ћете Ме видети ; због тога
20 што Ја живим, и ви ћете живети. У онај
ћете дан ви дознати да сам Ја у Оцу
21 Својему, и ви у Мени, и Ја у вама.
Ко има заповести Моје и држи их, он
је онај што Ме љуби ; а који љуби
Мене, биће љубљен од Оца Мојега ; и Ја ћу
22 га љубити, и Сâм ћу му се јавити. Јуда, не
Искаротски, каже Му : Господе како је то да
23 ћеш се нама јавити а не свету ? Исус му одгово-
ри и рече : ако Ме когод љуби тај ће држати
реч Моју, и Мој ће га Отац љубити, и к
њему ћемо доћи, и у њему ћемо се наста-
24 нити. Који Ме не љуби, речи Моје не држи,
а реч коју чујете није Моја него Оца који
Ме је послао.
25 Ове сам вам ствари говорио док још бо-
26 равим с вама. Али Утешитељ, Дух свети,

Којега ће Отац послати у име Моје, Он ће вас поучавати у свима стварима и опоми-
 27 њати вас о свему што сам вам рекао. Мир вам остављам; Свој мир вама дајем: не као што свет даје, дајем Ја вама. Нека се
 28 ваше срце не смути, и да се не боји! Чули сте како вам рекох: одлазим, и долазим к вама. Кад бисте Ме љубили ви бисте се обрадовали због тога што Ја идем к Оцу:
 29 јер је Отац већи од Мене. И сад сам вам казао пре него што се збуде, да верујете
 30 кад се буде збило. Већ нећу много говорити с вама, јер долази кнез света, и у Мени нема
 31 он ништа; него да сазна свет да Ја љубим Оца, и, као што Ми Отац даде заповест, онако творим. Устајте, хајдемо одавде!

ГЛАВА 15.

1 Ја сам прави чокот, и Отац је Мој тежак.
 2 Сваку лозу на Мени која не доноси плод Он измеће; и сваку која доноси плод Он треба, да више плода донесе. Већ сте ви чисти услед речи коју сам вам говорио.
 3 Боравите у Мени, и Ја у вама. Као што лоза не може сама од себе доносити плод, осим ако борави на чокоту, тако ни ви ако
 4 не боравите у Мени. Ја сам чокот, ви лозе. Ко борави у Мени и Ја у њему, тај доноси многи род; јер ван Мене ви не можете
 5 ништа чинити. Ако когод у Мени не борави,

тај се избацује на поље као лоза, и суши се ;
и њих скупљају и у огањ их бацају и спа-
7 љују. Ако боравите у Мени, и речи Моје у
вама бораве, иштите штогод хоћете, и биће
8 вам. Тим бива прослављан Отац Мој : да
уродите многим плодом ; и постаћете Моји
9 ученици. Као што је Мене Отац љубио и
10 Ја сам вас љубио : боравите у љубави Мо-
јој ! Ако заповести Моје уздржите у Мојој
ћете љубави боравити, као што сам Ја одржао
заповести Оца Својега те боравим у љубави
11 Његовој. Ове сам вам ствари говорио да
би Моја радост била у вама, и да би радост
12 ваша била испуњена. Ово је заповест Моја :
да љубите један другога као што сам вас Ја
13 љубио. Од ове љубави нико веће нема, да
ко живот свој положи за пријатеље своје.
14 Ви сте пријатељи Моји ако творите штогод
15 вам Ја заповедам. Више вас не називам робо-
вима, јер роб не зна шта ради господар ње-
гов ; него сам вас назвао пријатељима, јер
сам вам све показао што сам чуо од Оца
16 Својега. Ви Мене нисте избрали, него сам
Ја вас избрао, и поставио сам вас да идете и
плод доносите, и да ваш плод остане, да што-
год заиштете од Оца у име Моје да вам дâ.
17 Ово вам заповедам : да љубите један другога.
18 Ако свет на вас узмрзи, знајте да на
19 Мене омрзну пре вас. Кад бисте били од
света, онда би свет своје љубио ; али за то

што нисте од света, него сам вас Ја од света
 20 избрао, за то свет мрзи на вас. Сећајте се
 речи коју вам рекох : није роб већи од госпо-
 дара својега. Ако су Мене гонили и вас ће
 гонити ; ако су Моју реч одржали, и вашу
 21 ће одржати. Али све ће вам ово чинити
 због Мога имена, јер нису знали Онога
 22 Који Ме посла. Да нисам био дошао и гово-
 рио им, не би грех имали били ; а сад не-
 23 мају изговор за грех свој. Који мрзи на
 24 Мене, и на Оца Мојега мрзи. Да нисам био
 творио међу њима дела која нико други није
 творио, не би грех имали били ; а сад су и
 видели и омрзнули и на Мене и на Оца Мојега.
 25 Али да би се испунила реч написана у зако-
 ну њиховом : омрзнуше на Мене без узрока
 26 А кад дође Утешитељ, Кога ћу вам Ја по-
 слати од Оца, Дух истине, Који од Оца
 27 излази, Он ће сведочити о Мени. А и ви
 ћете сведочити, јер сте од почетка са Мном.

ГЛАВА 16.

1 Ове сам вам ствари говорио да се не бисте
 саблазнили. Изгониће вас из синагоге ;
 2 али долази час да ће сваки који вас убије ми-
 3 слити да Богу службу чини. И ове ће ства-
 ри чинити јер нису познавали Оца ни Мене.
 4 Него сам вам ове ствари говорио, кад њи-
 хов час буде дошао, да их се опоменете
 да сам вам их Ја казао. Али вам ове ства-

5 ри нисам казао испрва, јер бејах с вама. А
сад идем к Ономе Који Ме је послао, и ни-
6 ко Ме од вас не пита : куда идеш ? Него за
то што сам вам ове ствари говорио, напуни
7 се жалости срце ваше. Али вам Ја истину
кажем : корисно је за вас да Ја одем ; јер
ако не одем, Утешитељ неће доћи к вама ;
ако ли одем, послаћу Га к вама. И, кад Он
8 дође, Он ће донети свету објашњење греха,
9 и праведности и суда : греха, због тога што
10 не верују у Мене ; праведности, за то што
идем к Оцу, те Ме више нећете видети ;
11 суда, за то што је владаоц овога света био
12 суђен. Још вам многе ствари имам казати,
13 али их сад не можете носити. А кад дође
Он, Дух истине, Он ће вас упућивати у
сваку истину : јер Он неће од Себе говорити,
него ће говорити штогод буде чуо, и јавиће
14 вам ствари које долазе. Он ће Ме просла-
вљати, јер ће од Мојега примити и вама ће
15 га објавити. Све што има Отац Моје је ;
за то сам казао да Он од Мојега прими и
16 вама ће објавити. Још мало па Ме не-
ћете гледати ; и опет мало па ћете Ме виде-
17 ти. А неки од ученика Његових рекоше
један другоме : шта је то што нам каже :
још мало па Ме нећете гледати, и опет
мало па ћете Ме видети ; и : јер идем к
18 Оцу ? С тога рекоше : шта је то што каже :
19 мало ! Не знамо шта говори. А Исус зна-

ђаше да они жаљаху да Га запитају, па им рече : за то ли се зашитујете међу собом што рекох : још мало па Ме нећете гледати, и
20 опет мало па ћете Ме видети ? Заиста, заиста вам кажем да ћете заплакати и заридати ви, али свет ће се радовати ; и ви ћете жалосни бити, ипак ће се ваша жалост окре-
21 нути на радост. Жена кад се порађа има жалост, јер је дошао час њезин ; али кад роди чедо више се не опомиње невоље услед
22 радости што се родио човек на свет. Тако и ви дакле имате сад жалост, али ћу вас Ја опет видети, и радоваће се срце ваше, и вашу
23 радост нико неће узети од вас. И у онај дан нећете Ме питати ни за што ; заиста, заиста вам кажем : штогод узиштете од Оца у име
24 Моје, даће вам. До сада нисте ништа искали у име Моје : иштите, и примићете, да радост ваша буде испуњена.

25 Ове сам вам ствари говорио у причама ; али долази час кад вам више нећу говорити у причама, него ћу вам отворено јавити о Оцу.
26 У онај ћете дан заискати у име Моје ; и не
27 велим вам да ћу Ја умолити Оца за вас, јер Сâм Отац има љубави к вама, за то што сте ви имали љубави к Мени и веровали да Ја од Бога
28 изиђох. Изидох од Оца и дошао сам на свет ;
29 опет остављам свет и идем к Оцу. Кажу Му ученици Његови : ево сад отворено гово-
30 риш, а приче никакве не говориш. Сад зна-

мо да све знаш, и није Ти потребно да Те
 ко пита. По томе верујемо да си од Бога изи-
 31 шао. Исус им одговори : зар сад верујете ?
 32 Ево долази час, и дошао је, да се разбегнете,
 сваки на своју, и Мене ћете Сама оставити ;
 33 на *ипак* нисам Сâм, јер је Отац са Мном. Ове
 сам вам ствари говорио да бисте у Мени мир
 имали. У свету имате невољу ; али будите
 храбри ; Ја сам победио свет.

ГЛАВА 17.

1 Ове ствари говораше Исус, па подиже очи
 Своје к небу, и рече : Оче, дошао је час ; про-
 слави Сина Својега, да би Син Твој просла-
 2 вио Тебе ! Као што си Му дао власт над
 сваку пѹт да свима које си Му дао Он дâ
 3 живот вечни. А ово је живот вечни : да
 они упознају Тебе, јединога истинога Бо-
 4 га, и Исуса Христа Кога си Ти послао. Ја
 сам Тебе прославио на земљи ; посао сам
 5 свршио који Ми Ти даде да га урадим. И
 сад прослави Ти Мене, Оче, заједно с Тобом
 Самим, са славом коју имадох заједно с Тобом
 6 пре него што света беше ! Ја сам приказао
 име Твоје људима које си Ми дао од света.
 Твоји бејашу, па Ми их Ти даде, и они су Твоју
 7 реч одржали. Сад су сазнали да је од Тебе све
 8 што год си Ми дао ; јер речи које си дао Мени,
 Ја сам њима дао и они су примили, и позна-
 ли су у истини да од Тебе изиђох, и веро-

9 вали су да Ме Ти посла. Ја се за њих мо-
лим ; не молим се за свет, него за оне које си
10 Ми дао, јер су Твоји : и све што је Моје,
Твоје је, и Твоје Моје: и у њима Ме просла-
11 вљају. И више нисам на свету, а ови јесу
на свету, и Ја долазим к Теби. Свети Оче,
сачувај у име Своје оне које си Ми дао, да
12 буду једно као и Ми. Док бејаш с њима Ја
их чувах у име Твоје ; оне које си Ми дао Ја
сам сачувао, и ни један од њих није пропао,
13 осим сина пропасти, да се испуни писмо. А
сад к Теби долазим. И ове ствари говорим
на свету да имају радост Моју испуњену
14 у себи. Ја сам им дао реч Твоју, и свет
омрзну на њих, јер нису од света, као ни Ја
15 што нисам од света. Не молим Те да их
узмеш са света, него да их сачуваш ода зла.
16 Од света нису, као *ни* Ја што нисам од све-
17 та. Освети их истином : реч је Твоја исти-
18 на. Као што си Ти Мене послао у свет, и
19 Ја сам њих послао у свет. И Ја посвећујем
Себе за њих да и они буду освећени исти-
20 ном. Нити Ја молим само за ове, него и за
оне који узверују у Мене чрез њихове речи :
21 да сви једно буду, као Ти, Оче, што си у Ме-
ни и Ја у Теби, да и они у Нама једно буду,
22 да свет верује да си Ме Ти послао. И славу
коју си Ми дао Ја сам њима дао, да буду
23 једно као Ми што смо једно ; Ја у њима и
Ти у Мени : да буду савршени у једно, и

да сазна свет да си Ме Ти послао и да си их
 24 љубио као и Мене што си љубио. Оче,
 желим да и они које си Ми дао буду са Мном
 где сам Ја, да гледају славу Моју коју си
 Ми дао, јер си Ме љубио пре оснивања света.
 25 Оче праведни, свет Тебе није познао, али
 сам Те Ја познао, и ови су сазнали да си Ме
 26 Ти послао. И Ја сам им обзнанио име Твоје
 и обзнањиваћу; да љубав којом си Мене
 љубио у њима буде, и Ја у њима.

ГЛАВА 18.

1 Рекавши ове ствари, Исус изиђе с уче-
 ницима Својим преко бујице Кедрона, где бе-
 ше врт, у који уђе Он, и ученици Његови.
 2 Па и Јуда, који Га издаде, познаваше оно
 место, јер Исус често одлажаше онде с уче-
 3 ницима Својим. Онда Јуда, примивши че-
 ту и офицере од главара свештеничких и
 фарисеја, долази онамо с фењерима и зубља-
 4 ма и оружјем. А Исус, знајући све што ће Га
 снаћи, изиђе и рече им: кога тражите?
 5 Одговорише Му: Исуса Назарећанина. Исус
 6 им каже: Ја сам. А с њима стајаше и
 Јуда који Га издаде. Кад им пак рече: Ја
 сам, они одступише натрашке и попадале на
 7 земљу. Онда их он опет запита: кога тражи-
 те? И они рекоше: Исуса Назарећанина.
 8 Исус одговори: казах вам да Ја јесам; ако
 дакле Мене тражите, оставите ове нек иду;

- 9 да се испуни реч коју Он изговори : од оних које си Ми дао, ни једнога нисам изгубио.
- 10 Симон пак Петар, имавши мач, извади га и удари роба поглавара свештеничкога и осече му десно ухо ; а робу беше име Малхо.
- 11 Онда Исус рече Петру : задени мач у коре ! Чашу коју Ми је дао Отац зар да је не пијем ?
- 12 Онда чета и војвода над хиљадом и официри
- 13 Јеврејски узеше Исуса и свезаше Га, и одведоше најпре Анану, јер беше таст Кајафи, који беше поглавар свештенички оне године.
- 14 Кајафа пак беше онај што даде савет Јеврејима да је корисно да један човек погине за народ.
- 15 За Исусом пак иђаше Симон Петар и други ученик. Али тај ученик беше познат поглавару свештеничкоме и уђе с Исусом
- 16 у двор поглавара свештеничкога ; а Петар
- 17 стајаше на пољу код врата. Онда онај ученик што беше познат поглавару свештеничкоме изиђе и говораше вратарици и уведе Петра. Онда слушкиња вратарица каже Петру : да ниси и ти ученик Овога Човека ?
- 18 Он каже : нисам. Робови пак и официри, наложивши огањ од ћумура, јер бејаше хладно, стајашу те се грејашу, и Петар стајаше с њима, грејући се.
- 19 А поглавар свештенички запита Исуса о ученицима Њнговим и о науци Његовој.

- 20 Исус му одговори : Ја говорих јавно свету ; свагда учих у синагози и у храму, где се сви Јевреји скупљају, и ништа тајно
21 нисам говорио. Што питаш Мене ? Питај оне који су чули шта сам им говорио ; ево
22 они знају шта сам Ја казивао. А кад ово рече, један од официра који стајаху онде удари Исуса по образу, говорећи : зар тако
23 одговараш поглавару свештеничкоме ? Исус му одговори : ако сам зло говорио, посведочи о злу ; ако ли добро, за што Ме бијеш ?
24 Онда Га Анан посла свезана Кајафи, поглавару свештеничкоме.
- 25 А Симон Петар стајаше и грејаше се. Они му пак рекоше : јеси ли и ти од ученика Његових ? Он одрече, и рече : нисам.
26 Један од робова поглавара свештеничкога, који беше рођак ономе што му Петар осече ухо, каже : не видех ли те ја у врту с Њим ?
27 А Петар опет одрече, и одмах петао закукурека.
- 28 Исуса пак поведоше од Кајафе у преторију ; а беше зора. И они не уђоше у преторију да се не би оскрнавили, него да би могли јести пасху. Онда Пилат изиђе к њима и рече : какву оптужбу износите против
29 Овога Човека ? Одговорише му и рекоше : кад Овај не би био злочинац, не бисмо Га
30 предали теби. А Пилат им рече : узмите Га ви, и по закону својему судите Му ! Но Јевреји му рекоше : нама није дозвољено да ико-

32 га погубимо. Да се испуни Исусова реч коју Он говораше, означујући каквом ће смрти умрети.

33 Онда уђе Пилат опет у преторију и дозво

34 Исуса и рече Му: Ти ли си цар Јудејски? Исус му одговори: кажеш ли ти то сâм од себе, или

35 су ти други казали *то* о Мени? Пилат одговори: зар сам ја Јеврејин? Народ Твој и главари свештенички су Те предали Мени; шта си учи-

36 нио? Исус одговори: царство Моје није од овага света; кад би Моје царство било од овога света, слуге би се Моје бориле да не бих био предан Јеврејима; али царство

37 Моје није одавде. С тога Му рече Пилат: дакле Ти си цар? Исус одговори: ти кажеш да сам Ја цар. Ја сам за то рођен, и за то сам дошао на свет да посведочим истину.

38 Сваки који је од истине чује глас Мој. Каже Му Пилат: шта је истина? И, ово ракавши, изиђе опет к Јеврејима и каже им: ја

39 никакве кривице не налазим у Њему. А у вас је обичај да вам једнога пустим о пасхи, хоћете ли дакле да вам пустим цара Јудеј-

40 скога? Онда опет сви повикаше, говорећи: не Овога, него Барабу. А Бараба беше разбојник.

ГЛАВА 19.

Тада пак Пилат узе Исуса и искамција Га.

И војници, сплетавши круну од трња, мет-

нуше Му на главу, и заогрнуше Га руменом кабаницом, и приступише Му и рекоше : здраво царе Јудејски ! И бијаху Га по образима. Онда Пилат изиђе опет и каже им : ево Га изводим к вама, да знате да у Њему не налазим никакве кривице. А Исус изиђе на поље, носећи круну од трња и румену кабаницу. И Пилат им каже : ево Човека ! А кад Га видеше главари свештенички и официри, повикаше, говорећи : распни Га, распни ! Пилат им каже : узмите Га ви и распните, јер ја не налазим у Њему кривице ! Одговорише му Јевреји : ми имамо закон, и по *томе* закону Он ваља да умре, јер начини Себе Сином Божјим. Кад дакле чу Пилат ову реч, већма се побоја, и опет уђе у преторију и каже Исусу : одакле си Ти ? А Исус Му не даде одговор. Пилат Му пак каже : зар мени не говориш ? Не знаш ли да имам власт пустити Те, и власт имам распети Те ? Исус одговори : не би ти имао никакву власт против Мене кад ти не би било дано одозго. За то онај који Ме предаде теби има већи грех. Од тада гледаше Пилат да Га пусти ; али Јевреји викаху, говорећи : ако Овага пустиш ниси пријатељ цезару. Сваки који себе царем гради, противи се цезару. Пилат дакле, чувши ове речи, изведе Исуса на поље, и седе на судијску столицу на месту које се зове Калдрма, а Јеврејски : Габбата.

14 А беше дан припремања пасхе ; беше око
шестогоа сахата ; и каже Јеврејима : ево ва-
15 шега цара ! А они викаху : одведи, одведи,
распни Га ! Пилат им рече : зар цара ва-
шега да разапнем ? Одговорише главари
свештенички : ми немамо цара осим цезара.

16 Тада им Га дакле предаде да Га разапну.

17 А они узеше Исуса и одведоше. И изиђе
Он, носећи крст Свој, на место звано ко-
штурница, које се Јеврејски зове : Голгота ;
18 где Га разапеше, и с Њим другу двојицу с
19 једне и друге *стране*, а Исуса у среди. Пи-
лат пак написа и натпис и метну на крст. А
беше написано : ИСУС НАЗАРЕЋАНИН,
20 ЦАР ЈЕВРЕЈА. Овај пак натпис читаше
многи од Јевреја, јер близу беше место града
где Исус бй разапет ; и беше написано : Је-
21 врејски, Грчки, Латински. Рекоше пак Пи-
лату Јеврејски главари свештенички : не
пиши : цар Јевреја ; него да Сâм рече : Ја
22 сам цар Јевреја. Пилат одговори : што сам
написао, написао сам.

23 А војници, кад бејаху разапели Исуса,
узеше Његово одело и начинише четири дела,
свакоме војнику *по* део ; и доламу, а долама
24 беше без шава, *него* изаткана сва с врха. С
тога рекоше један другоме : да је не деремо,
него да бацимо ждреб за њу чија ће бити ; да
би се испунило писмо које каже : поделише
одело Моје међу собом, и за хаљину Моју

бацише ждребове. Војници дакле ово учи-
25 нише. И стајаху код крста Исусова мати
Његова и сестра матере Његове, Марија
26 Клеопова, и Марија Магдалена. А Исус,
видевши матер и ученика кога љубљаше где
стоје, каже матери Својој : жено, ето ти
27 сина ! По том каже ученику : ето ти матере !
28 И од онога часа узе је ученик к себи. После
овога, Исус, знајући да се сад све свршило,
да би се испунило писмо, каже : жедан сам.
29 Онде пак стајаше суд пун оцта, и они, напунив-
ши сунђер оцта и натакнувши на хисоп,
30 принесоше к устима Његовим. А кад при-
ми Исус оцат, рече : свршено је ; и пре-
клонивши главу, предаде дух.

31 А будући да беше дан припремања, па да
не би тела остала на крсту у суботу, (јер бе-
ше велики дан она субота), Јевреји дакле
молише Пилата да им се пребију голени па
32 да их скину. Приђоше пак војници и преби-
ше голени првome и другоме који беху раз-
33 пети с Њим ; али, дошавши на Исуса, кад
Га видеше да је већ умро, не пребише Му го-
34 лени, него Му један од војника прободe ре-
35 бра копљем, и одмах изиђоше крв и вода. И
онај што је видео, посведочио је, и сведоча-
нство је његово истинито, и он зна да истину
36 говори да бисте и ви веровали. Јер се ово
догоди да би се испунило писмо : ни једна
37 кост Његова неће бити преломљена. И опет

друго писмо каже : погледаће Онога Кога прободоше.

38 А по том Јосиф из Ариматеје, који беше ученик Исусов, али крадом од страха Јеврејскога, мољаше Пилата да би узео тело Исусово, и допусти Пилат. Онда дође и однесе
39 тело Исусово. А дође и Никодим, који пре долазаше Исусу ноћу, и донесе помешане
40 смирне и алоја ако сто литри. Узеше дакле тело Исусово и обавише га платном са зачинама, као што је обичај у Јевреја да при-
41 премају за уповавање. А беше врт близу онога места где беше разапет, и у врту гроб
нов, у који нико никад не беше положен.
42 Онде дакле положише Исуса, због Јеврејскога дана припремања, јер беше близу гроб.

ГЛАВА 20.

1 А у први дан седмице долази Марија Магдалена на гроб рано, док још беше тама, и
2 види камен одваљен од гроба. С тога отрчи и дође к Симону Петру и к другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им : однели су Господа из гроба, и не знамо где су Га
3 положили. А Патар и други ученик изиђоше и пођоше ка гробу. И трчаху оба заједно, а други ученик трчаше брже од Петра
4 те први доспе до гроба ; и надвиривши се,
5 види платна где леже, но не уђе. Дође пак

Симон Петар за њим и уђе у гроб и види платна
7 сама где леже, и убрус који беше на глави
Његовој, не с платнима лежећи, него савијен
8 на једном особитом месту. Тада пак уђе и
други ученик који бејаше први дошао к гро-
9 бу, и виде и верова; јер још не беху знали
10 писмо да Он мора устати из мртвих. Онда
11 отидоше опет ученици дома. А Марија ста-
јаше на пољу код гроба, плачући. И док пла-
12 каше надвири се над гроб, и виде два анђела
у белом где седе један чело главе а један
чело ногу где беше положено тело Исусово.
13 И кажу јој они: жено, што плачеш? Ка-
же им: за то што су однели Господа мојега,
14 и не знам где су Га положили. Ово рекавши,
обазре се натраг и гледа Исуса где стоји, и
15 не знађаше да је Исус. Исус јој каже: же-
16 но, што плачеш? Кога тражиш? Она, ми-
слећи да је вртар, каже Му: Господине, ако
си Га ти однео, кажи ми где си Га положио,
17 и ја ћу Га узети. Исус јој каже: Марија!
Она, обазревши се, каже Му Јеврејски:
Рабони, које значи: Учитељу. Исус јој
каже: не дохватај се до Мене, јер још нисам
узишао к Оцу Својему; него иди к браћи
Мојој и кажи им: узилазим к Оцу Својему
и оцу вашему, и Богу Својему и Богу ва-
18 шему. Долази Марија Магдалена и јавља
ученицима да беше видеела Господа и да јој
Он беше казао ово.

19 А кад бй у вече онога дана што беше први
у седмици, и врата бејаху затворена где бе-
јаху ученици Његови, од страха Јеврејскога,
дође Исус и стаде на среду и каже им : мир
20 вам ! И, ово рекавши, показа им руке и ребра
Своја. С тога се ученици обрадоваше, ви-
21 девши Господа. А Исус им рече опет : мир
вам ! Као што Отац посла Мене и Ја вас ша-
22 љем. И ово рекавши, дахну у њих, и рече им:
23 примите Духа светога ! Чијегод отпустите
грехе, отпуштени су, а чијегод задржите,
23 задржани су. А Тома, звани Близанац,
један од дванаесторице, не беше с њима кад
24 дође Исус. А други му ученици рекоше :
видели смо Господа. А он им рече : осим
25 ако будем видео на рукама Његовим трагове
од клинаца и метнем прст свој у трагове од
клинаца, и метнем руку своју у ребра Њего-
ва, нећу никако веровати.

26 И после осам дана опет бејаху ученици
Његови унутра, и Тома с њима. Долази
Исус, кад бејаху врата затворена, и стаде на
27 среду, и рече : мир вам ! Тада каже Томи :
пружи прст свој амо и види руке Моје ; и
пружи руку своју и метни у ребра Моја ; и
28 не буди неверан, него веран ! Одговори То-
ма и рече Њему : Господ мој и Бог мој !
29 Исус му каже : за то што си Ме видео, веро-
вао си : благо онима који нису видели, а
веровали су !

30 Многа пак и друга знамења учини Исус
пред ученицима Својим, која нису писана у
31 књизи овој ; но ова су писана да верујете да
Исус јест Христос Син Божји и да, верујући,
имате живот у име Његово.

ГЛАВА 21.

1 После овога опет се појави Исус ученицима
Својим на мору Тиберијадском ; а појави се
2 овако : бејаху заједно Симон Петар и Тома,
звани Близанац, и Натанаило, који беше из
3 Кане Галилејске, и синови Заведејеви, и
друга двојица од ученика Његових. Каже
им Симон Петар : идем да ловим рибу. Ка-
жу му : идемо и ми с тобом. Изиђоше и
укрцаше се у лађу, и оне ноћи не ухватише
4 ништа. А кад већ бй јутро, стаде Исус на
обалу ; ученици пак не знаше да је Исус. А
5 Исус им тада рече : децо, еда што имате за
јело ? Одговорише Му : не. А Он им
6 рече : баците мрежу с десне стране лађе,
и наћићете. Онда бацише, и више је не
7 могаху извући од мноштва риба. Онда
ученик, онај кога љубљаше Исус, ка-
же Петру : То је Господ. А Симон Петар,
8 кад чу да је Господ, запреже се огртачем,
јер бејаше го, и баци се у море ; а други уче-
ници дођоше лађицом, јер не бејаху дале-
ко од земље, него око двеста лаката, вукући
9 мрежу рибâ. Кад дакле изиђоше на зе-

мљу, виде онде огањ од ђумура и на њему
10 рибу настављену, и хлеб. Исус им каже :
11 принесите од рибе што сад ухватисте ! Си-
мон Петар узиђе и извуче мрежу на земљу
пуну великих риба : сто и педесет и три ; и
од толикога мноштва не продре се мрежа.
12 Исус им рече : ходите ручајете ! А нико од
ученика не смеде да Га пита : Ко си Ти ?
13 знајући да је Господ. Долази Исус и узи-
14 ма хлеб и даје им, тако и рибу. Ово се већ
трећи пут јави Исус ученицима Својим по-
што је био васкрснут из мртвих.

15 А кад су ручали, каже Исус Симону Пе-
тру : Симоне Јонин, љубиш ли Ме већма
него ови ? Каже Му : да, Господе, Ти знаш
16 да, имам љубави к Теби. Каже му : паси
јагањце Моје ! Каже му опет, по други пут :
Симоне Јонин, љубиш ли Ме ? Каже Му :
Господе, Ти знаш да имам љубави к Теби.
17 Каже му : буди чобанин овцама Мојим ! Ка-
же му по трећи пут : Симоне Јонин, имаш
ли љубави к Мени ? Петар поста жалостан
што му рече по трећи пут : имаш ли љубави
к Мени, и рече Му : Господе, Ти све знаш ;
Ти знаш да имам љубави к Теби. Каже Му
18 Исус : паси овце Моје ! Заиста, заиста ти
кажем : кад ти беше млад, сâм се опасиваше,
и ходаше куда си желео ; а кад остариш,
ширићеш руке своје и други ће те опасивати
19 и одводити куда не желиш. А ово рече пока-

- зујући каквом ће смрти прославити Бога.
И, ово рекавши, каже му : хајде за Мном!
- 20 А Петар, обазревши се, види где за Њим иде онај ученик кога Исус љубљаше који се при вечери навали на прси Његове, и рече :
- 21 Господе, ко је тај који Те издаје ? Видевши Петар овога, каже Исусу : Господе, а шта ће овај ? Исус му каже : ако Ја хоћу да он остане док не дођем, што је теби до тога ?
- 22 Ти хајде за Мном ! Онда изиђе ова реч међу браћом да онај ученик неће умрети. Али Исус не рече њему да неће умрети, него : ако хоћу да остане док Ја не дођем, што је теби до тога ?
- 23 Ово је онај ученик који сведочи о овим стварима, и који је написао ово ; и знамо да је сведочанство његово истинито.
- 24 А има и друго много што учини Исус, које, кад би се једно по једно исписивало, ни у сами свет, мислим, не би могле стати написане књиге.

Serbian John